

MAGYAR CSERKÉSZ

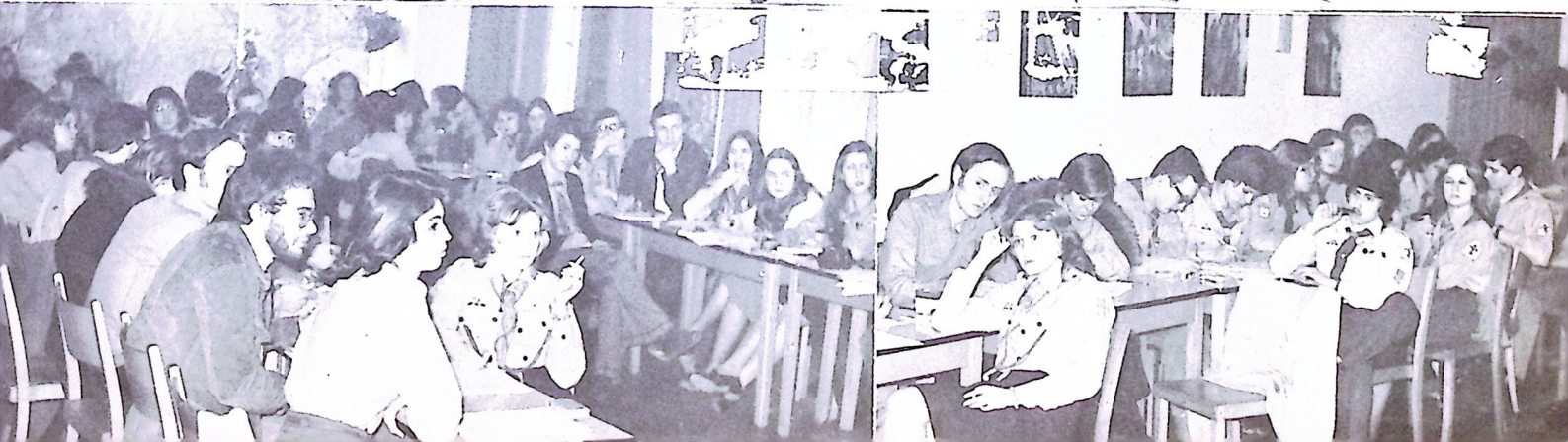
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXVI. (50.) ÉVFOLYAM

1975. 1-2. SZÁM

Európai cserkészvezetői konferencia
(Bonn, Venusberg).

GÖNCÖLSZEKÉR NÉLKÜL

Tavaly Szentistvánkor múlt huszonöt éve, hogy egy szerény, külvárosi lakásban hét, lelkes fiatal megalapította a 13-as riói cserkészcsapatot. Karácsonykor ünnepelte ezt a tisztes jubileumot a riói csapat, mely annyi idő után is, szépen, erőteljesen működik, hála a vezetőknek, Molnár Ilus néminek és társainak.

Huszonöt év nagy idő. Történeszek nemzedéki élettartamnak jelölik meg. Az átlag emberi életkor, persze, ennél lényegesen hosszabb, de 25-30 év az az időszak, amennyit a történelem egy nemzedéknek jut, hogy alkotóereje teljében önmagát kifejezhesse. Előtte a mindig hosszabbra nyúló felkészülés, utána a számotvetés bölcs mosoly — aa futja a bölcsességből — és búcsúzás.

Emlékünk között keresgéltek a mindent megszépítő messzeségben. Többben is szóltak, hogy segítsék összezseadni a csapat egykori hagyományait, mert a 13-asok többszöri költözése, viszontagságos múltja miatt minden elveszett. Én azt hiszem, hogy a legfontosabb megmaradt: a megmaradás vágya. A csapat élete, válságokból újra meg újra feltámadása kicsiben a magyar sorsot példázza. Kicsi volt mindig a riói magyar kolónia, magunk között úgy hívtuk: mohácsi kolónia. A szétvertség tudatát őrzi közösség, kicsisége tudatában mindig tudott nagyot alkotni. Cserkészparkjuk, a Mindszenty Kert partján a maga szépségében, harmóniájában. Őrsi házikók, csobogó patak, sudár eukaliptuszok, körben ezer méter fölé nyúló csúcsok, s szinte az erdei utak mentén magyarok hétvégi, nyugdíjas házai. Kulturált is volt ez a közösség, Arany János idejének több lelkes őrzője között nőttek fel a fiatalok s a látszólag szemük csillogásán, hangjuk forróságán, amikor a táboriút mellett verset, vagy mesét mondtak. Száraz, történeti adatok helyett hadd villantsak fel néhány emlékét úgy, ahogy megmaradt bennem, a riói „honfoglalás” emlékeiből. Rió kikötővárosa, a magyarság átjáróháza, sokan ámentek itt, kevesen maradtak meg. Magam is hamarosan elkerültem. De cserkészíngemen szeretettel és büszkén örmöm a 13-as számot.

Hogy született a csapat neve? Dipi bútorokon (pokróccal letakart ládák) üldögtélünk az egyik első összejuvételünk s tanakodtunk, hogy minek kereszteljük a csapatot. Mi jellemez minket? Távoli, messze szakadt szörvány vagyunk... Valóban végvár... Végvár... Eger... Szigetvár... Mari, a csapat jegyzője és pénztárosa szó-rakozottan rajzolgatott a csapatnapló

fedelén. A napló filléres brazil elemi iskolai füzet. Fedőlapján — akkori brazil szokás szerint — egy szent neve: Sao Jorge (Szent György). Mari fürge keze átalaktotta a kezdőnevet: Saody, magyar kiejtéssel: Szondy. Közfelkiáltással megszavaztuk Szondy Györgyöt, a végvári hőst...

Elindultam szép hazámból — valósággal himnuszként énekeltük táboriüzenknél ezt a régi szép, bujdosó dalt. Mintha minden szavát a szívünkbeől téptük volna ki, annyira éreztük a valóságát. Bujdosók voltunk valóban...

De nemcsak azok. Szegények is. Akár a templom egere. Brazília csak jóval később, az ötvenes évek második felében kezdett iparosodni s Rióban nagyon gyenge volt a munkalehetőség. Alig néhány hónappal a partraszállás után, nyomorúságos állásokban küzdöttünk. Iván bá, a parancsnok már egy éve itt élt és nagyon jó állása volt: villanyszerelő inas egy német cégnél. Ezért három rend áltönye is volt. Igaz, a harmadik már kifényesedett fenekü nadrággal. A csapat első nemzeti ünnepeire készültünk, 1949 október 6-ikára. Én még csak két hónapja léptem ki az emigránsok fogadó helyéről, a Virágok Szigetéről. (A költőien szép név sok nyomorúságot takart.) Ruhatáram dípi felszerelésből állott: az UNRRÁ-tól kapott két viseltes amerikai katonai nadrág és zubbony. (Ma nagyon divatos lenne.) Iván kölcsönadta az ünnepélyre harmadik ruháját, a fényes fenekü sötétét. Ebben vezényeltem a csapat szavalókorusát, háttal a közönségnek. A színpadról a reflektorfényben földöntúli fényt árasztott a nadrág, a flash-el fényképezőket majdnem megvakította...

De volt más fényességünk is. Felejtethetetlen trópusi éjszakák. A déli égbolt tündöklően ragyogó csillagjaival, amik néha olyan közeljötték, hogy a táboriút mellől felnyúlva zseberakhatuk volna őket. Félelmetesen idegen világ volt. Sehol egy megnyugtató támpont. Fű, fa, virág, állat, bogár, minden idegen: le se lehet fordítani magyarrá a nevét. Karácsonykor forró kánikulában, kaktusz kinézésű karácsonyfák előtt énekeltünk és irigyeltük a kis Jézust, aki a népdal szerint járék a hidegben, nem úgy mint mi, akiknek az ingét csavarni lehetett az izzadságtól. Kuncogva, néha hangosan felröhögve olvastunk a Szövetség táborverési szabályait, övotassági intelmeit, melyek az európai erdő-mezőhöz igazodtak. A mi világunkban trópusi vadon, kígyók, félelmetes rovarok, mérges higözölgesű fák világában — vicclapnak is beillt volna. Idegen minden. Sehol egy támpont. Egy táboriüztűv busongó

hangulatában meg is jegyezte valaki: nekünk még Göncöl szekerünk sincs. Azt is az égre kellett varázsolnunk, hogy megteremtűk a magunk világot. S mikor elhamvad a parázs s elbágyadt a szemünk, láttuk is mind a hét csillagot. Mutatta az utat, mint hajdan a bellehemi csillag....

Karneval a legnagyobb riói ünnep. Négy napra megdermedt a világváros lüktetése, abbamaradt a munka. Műliók táncoltak, hőmpölyögtek az utcán. Táborba szálltunk ilyenkor. Négymillió ember ment egy irányba; tíz-húsz fiatal mentünk a másik irányba. Az első délamerikai VK tábori karneval idején a riói hegyekben tartottuk. Életem talán legjobb élményét örmöm erről a táborról. Táborhelyünkön — egy gyönyörű ösredei tisztásról — késő éjjel néhányan vezetők elmentünk egy közeli sziklafokhoz. Döbbenetesen szép látvány tárult elénk. Lenn messze a völgyben, forrt, pezsgett a katlan a karneval tüzeben, milliók örmögő táncában, fényben, pompában, talán egy-millió dob dübögött — nyögött bele az anyaföld is — talán négy-millió pár láb táncolt, de táncoltak a felhőkarcok, a dombok, a nyomortanyák, feltámadtak a halottak is a temetőben, rég elporladt rabszolgák járták sambát s énekelték egy világvárosi kórusában: bár esne három napig szabadatlanul... Mindez, ott lenn a völgyben! Itt fönn, óriási fák alatt mérhetetlen csend, béke és nyugalom. Majdnem biblikus kép. Messze, a parázs hunyorgó fényei. Még messzebb, fönn: a csillagok. S közöttük — csak a mi számunkra láthatóan — a Göncöl.

Egyszer, évek múlva, valaki elkerült a csapatból messze északra, Bahiába. Lelkendezve írta egy levelezőlapra: Itt már látszik a Göncöl. Igaz, hogy a feje tetején áll s csak a rúdjának a három csillaga — de látszik. — Olyan örömmel írta, mintha Hódmezővásárhely szomszédságában járt volna.

Rió nemcsak a világ legszebb városa, a brazil folklór egyik nagy központja is. Megszerettük a brazil népdalt, népdalladót. A riói táboriüzeneken fel-felcsendült egy-egy brazil cangaceiro-ének, betyárballada. A nép egyformán érez, szeret, szenved mindenütt. A magunkéra persze több idő-gondot fordítottunk, hiszen annak csak mi viseltük gondját a messze idegenben. Szerettem ezt a szép szokást és kár, hogy cserkészeink másuttal nem honosították meg. Hihetetlen gazdagságot adna a magyar cserkész népi talajának.

Nemcsak szegények voltunk, európaiak is. Olyanok, akiknek nem adott mindent annyira a keze ügyébe a Jó-

(Folyt. a 4. old.)

MINDSZENTY JÓZSEF

Életében és halálában sokat írtak és beszéltek róla. A nyugati lapokban korunk legnagyobb hitvallójának nevezték.

Mi, cserkészek, nem mondtunk nagy szavakat. Csak lehatjuk fejünket és hálát adunk Istennek, hogy néhány röpke esztendőnek nekünk adta a bitorost. Mert ő minden magyart szeretett ugyan, de amerre eljárt szerte a világon agógóva kutató szeme elsősorban minket keresett. A magyar cserkészeket! Bennünk látta a jövődot.

Világotjáró útja során sokszor megtörtént, hogy lelkes szülők eleje tuszoltak egy-egy magyaros ruhában öltöztetett gyermeket. De amikor a bitoros megszólította, a gyermekek némán néztek rá: nem tudtak egy szót se magyarul. Oh, hogy elborult ilyenkor a magyar főpap szeme!

A magyar cserkészen nem csatlódott. Örült a lelke, valahányszor köztünk járt.

DR. BÁTORI JÓZSEF

Sík Sándor után a magyar cserkészen Bátori piarista atya volt az egyik legnagyobb egyénisége. Ő volt a pesti piarista gimnáziumban mar lelkes cserkész oktató, Sík Sándor nevelte apát.

Amikor Sík Sándor egyetemi tanár lett és Szegedre távozott (1930), Pesten ő lépett a helyére és másokkal együtt megszervezte a rover-cserkésztelet.

A világ legtöbb cserkészmozgalma nem sokat tud nyújtani a gyermekkorból kinövő ifjúságnak. A magyar mozgalom viszont ifjaknak való kemény túrák, férfias mozgótáborok mellett a nemzetnevelés egyik nagy tényezője lett: a magyar népdal, tánc, művészet, szociális megújulás apostolává tette a férfivá növe cserkészt. Bátori Józsefnek ebben oroszlanrésze van.

—o—

Napsütésben indultunk Buffalóból, hogy Bátori József piarista atya cserkésztestvérünk temetésén résztvegyünk. Jó háromnegyed órai hajtásra, North Evansban volt a

a sokat szenvedett bíborosnak, hogy végigjárja a világot és megnézzé szétszórt népét. Es külön minket, a magyar cserkészeket.

Ha örült nekünk, tudatában volt hibáinknak is. Hibáinkat mi is ismerjük. Mindszenty József bíborost nem feledjük el és valahányszor rá gondolunk, megpróbálunk javítani hibáinkon.

Épen ezért nagy a mi veszteségünk. Nagyobb, mint bárkié. Nemcsak főpásztort, hanem szerető és gondoskodó atyát veszítettünk. Mással a magyar cserkész halálával néz az Égre. Az Egek Úra megengedte

A Magyar Cserkész Szövetség idei közgyűlését Torontóban rendezték meg, — a főszámlánál dr. Némethy György elnök beszél, tőle jobbra Bodnár Gábor, Latkóczy Osváth László, balra Beodray Ferenc, Mattyasovszky-Zsolnay Miklós és Jámor Lajos. A másik kép a torontói Teleki Pál emlékünnepeken készült.

temetés. Sokan szerettek volna velünk tartani, de munka- és iskolapár lévén, erről le kellett mondani. Tibold Kinga és Akos, valamint Kati lányom jött velem a buffaloi csapatból, mégpedig árvalányhajás sapkában. Ők vitték a piros-fehérszöld szalaggal díszített koszorút az oltárhoz.

A nagy papi segédlettel bemutatott püspöki misén angolul ment minden, de egyszer ismerős dalam ütötte meg a fulunket: „Elmegyek-elmegyek, hosszú útra me-

gyek...” — ezt játszotta egy kedves fiatal apaca orgonán.

A nyitott sírnál Kinga, Akos és Kati levették sapkájuk mellől az árvalányhaját és a koszorúba tűzték. Kati a koporsó keresztjébe is árvalányhaját húzott, Kinga pedig a Magyar Cserkész Szövetség kopfaját helyezte a koporsóra, amit Latkóczy Osváth László cst. hozott személyesen Garfieldből. Így vetünk búcsút örökre Bátori atyától. A cserkésztlől.

Baránski Tiborné lcs.

A BUENOS AIRESI CSERKÉSZOTTHON

Megtörtént az első kapavágás és ezzel gyakorlatilag megkezdődött a buenos airesi magyar cserkészotthon építése. Kapavágás? Egyik kapavágás a másikat követte, jeleként annak, hogy az egész magyar társadalom vállalja a terhet.

Részlet egy, az ügyv. elnökhöz intézett leveléből: „... az asadot a Hungaria Egylet rendezte ugyan, mert mi időben nem tudtuk megrendezni; siettünk, hogy a munkát minél hamarabb elkezdhesük. Nagy volt a siker! Délután 3-kor sorakozót sípolt Dini. A négy csapat cserkészei felsorakoztak, egyenruhában. H. Laci mondta az első napi beszédet és megette az ünnepi kapavágást. Aztán a következők jöttek, ebben a sorrendben, hogy a kapavágással elkötelezzék magukat: én, mint az EMESE elnöke, Pap András, mint a Hungaria üv. elnöke, Siraki Pali bácsi, mint a Hungaria örökös elnöke, Papp Jenő, a 12.sz.cscs. fenntartó testületének elnöke, Zaha Sándor a 16.sz. cscs. fenntartó testületének elnöke, Földényi Ottó a 39.sz. és Graul Róbert a 68.sz.cscs. fenntartó testületeinek nevében; Zombory István, az építőbizottság vezetője, Vass Béla, az otthon tervezője, majd Graul Beatrix, ifj. Zana Sándor, Kerekes György és Lomniczy Alexandra a csapatok nevében... Körülbelül 400-an voltunk. Megálapodás szerint most a csapatok 5-5 millió pesoval járulnak hozzá az EMESE vagyonhoz, hogy az otthon felhúzhassuk. Némethy Gyuri és a Te tagdíjad fejében küldött csekket ezennel nyugtázom, illetve ide mellékelem a nyugtákat...”

Hogy milyen lesz a cserkészotthon? Az északi zónában működő négy cserkészcsapat mindenikének kb. 35 négyzetméter területre lesz, mint saját helyiség, mégpedig az első emeleten. A második emelet a felszerelésé, itt mindenki csapatnak külön raktára lesz. A földszinti 170 négyzetméteres majdnem teljesen nyitott részt a különböző ünnepségek és előadások részére tervezték.

Jövő számunkban bemutatjuk az otthon rajzát is.

GÖNCÖLSZEKÉR NÉLKÜL

(Folyt. a 2. oldalról)

isten, mint az amerikai népeknek. Megbecsültük a keveset. Édesanyántól azt tanultuk: ne dobd el fiam, hajtsd össze, tedd el, még hasznát veheted. Az alma csutkját is jól lerágtuk. A szalonnabort elittük, hogy a levesbe belefőzzük. Azóta már Európát is meghódította a jogyasztási forradalom, amelyik azt tanítja: dobd el fiam, ne tartsd meg, vegyél újat. Csak a mostani válságban kezd a nyugati világ rádöbbenni: uramfia, hátha mégse olyan jó dolog a természet javait könnyedén eltékozolni. Az elmúlt években bizony egy cserkésztestvénytől sem rugaszkodtunk el annyira, mint a takarékoságától. Akik csapatszerítárral küszködnek, vagy tábori ebédek után a kiöntött ételt elhordják (vagy titokban elássák), jól tudják ezt. Hadd idézzem hát fel a 13-as „betonkajakát” emlékéit. Amikor még nem jöttek és aggodalmaskodó mamák főztek, hanem Hapek volt a tábori szakács. S ha Hapek a kimerítő napi program átnézése után aggodalmaskodva szólt volna Iván bácnak, hogy nem kellene-e a vacsorára szánt menüt (sárgarépa főzelék és fenjéknént egy virsli) felerősíteni, akkor Iván bá rögtön készen állt a válasszal: keverj bele még két kiló lisztet! Hadd lakjanak jól! — Ez a pempő reagál a cserkész hasában lévő sósavval és pepszinnel, percek alatt beton lesz belőle, és így a cserkész hasát, a gravitáció törvénye miatt, a föld felé vonzza. Ezért a cserkész nemcsak jóllakik, hanem ezt határozottan érzi is. Ilyen elveken nevelkedve, a csapat tagjai nem voltak

Lomniczy Alexandra kapavágása, ami valójában ásonyom.

valogatások s néhány ifjú vezető, mint HátÉ és DeGé, a repeta művészetét a hexapeta és heptapeta tökélyére fejlesztették. De ki ne emlékezzen a 13-asok „augsburgi jekete napjára”, amikor Hapek délen odaköszölte a betont? Morogva evett a nép, fele maradt. Ha azt hiszik, hogy Iván bá kidobta a maradékot, hiába írtam le az eddigieket. Gondosan félretettette vacsorára. Ezt már ez az edzett nép is nehezen viselte el. Fenyegető morgások hallatszottak mindenfelé, parasztlázadással beszéltek, Dózsa György nevét emlegették s azt, hogy hová fogják Hapek és Iván bá felneveltest testét kiszáradni. A délután fénypontja hadijáték volt, messze a tábortól. Iván bá kiadta a parancsot Hapeknek: jözzél pörkölttel. S reszkető kézzel maga osztotta ki a húsadagot hozzá, ami Samu bácsi ajándéka volt, mint minden a táborban. S Hapek a táborúzt parasznál elkezdte az ősi szertartást, a majdnem válságos ceremóniát: bográcsban főzést. S mire a had megtért a hadijátékba, mennyei illatok úsztak a tábor fölött: borjúhús, fűszerek és párlódó zöldek földöntúli illata. A szemekben a megbocsátás és majdnem bárgyú boldogság fényei úsztak: Iván bá megbánta bűnét. Sorakozó vacsorához! Soha ilyen lelkes jöjjel Jézust még nem vezényelték. S ekkor megszólalt Iván bá kicsit vontatott hangon: először megesszük a déli maradékot. S akik megerőlték a maradékot, utána pörkölttel elnyomtatjuk. — Félretekintve az időmádról. Aztán összevissza a szemek. Egy irtózatosságtól és féltől magukat az immár kétszeres és háromszoros pempőre. Multipetéval percek alatt ártágták magukat rajta s a föld felé, a föld felé és félreálló kassza felétek pörkölt mellé.... Nem, en a társaság, nem volt elkényeztetve. Cserkészeink sem autót hordták őket a szüleit. Gyalog mentek le a villamosmegállókig s ott szedgette fel őket Nusi, a megszélesített időpontban....

Mindezek persze nem a történetirók hiteles följegyzéseiből valók, hanem a nép egyszerű meséi, regösök és hegedősök csacsa fecsegése. Ne is higgyétek el! A benne szereplő személyek soha nem léteztek. S még ha léteztek is, egy nagy homály jött már régen s úgy szétszórta őket, kit Sao Paulóba, kit Amerikába, kit Európába, hogy még a madár se lel a nyomukat. Csak a Göncölszekér maradt meg utánuk, valahol a Császár Asztalának lapos csúcsa fölött. De csak cserkészek láthatják! Táborúztak után, mikor már elhamvad a parázs és elbágyadtak a szemek. Olyankor jól látni mind a hét csillagát. Mutatja az utat....

EGY SZEMLEÚT TANULSÁGAI

Részben szokás, részben muszáj: Gábor bá minden hosszabb útja végén leül a MCs szerkesztőjével egy kis eszmecsere. Nem is annyira eszmecsere! Gábor bá elmondja színesebb élményeit s azokból ilyenféle beszámoló alakul a lapban.

Ez a mostani hosszabb, mert az üv. elnök rendkívül sokat „futkározott” az év első felében.

Brazília

— Jóideje nem voltam ott, most vezetőképző tábor rendeztek, ezt ellenőriztem és előadást is tartottam.

— Hányan voltak a táborban?

— Úgy 140-en gyűltek össze Dél-Amerika különféle országaiból, valamennyien a tizes évek végén és a huszas évek elején levő fiatalok.

— A vezetőképzésben nem talál semmit, ami eltér volna, teszem fel az északamerikai képzéstől?

— Nem. De nem is vártam, hogy valami efélet találjak. A cserkészt demokratikus intézmény, a Szövetség megadja a módot, hogy minden csapat és mindenki végezze a munkáját — tehát úgy cserkészkedjen ahogy neki tetszik. A vezetőképzés az egyetlen, amiben semmi más elfordulást, magántörékvést nem tűnik. A vezetőképzés egy-egy országra a világon. Bárhol rendeznek vezetőképzőtáborot, ott megjelenik a Szövetség egyik megbízottja, hogy a munka menetét figyelje és erről a központnak jelentésben számoljon be.

— Ezek a fiatalok már mind-mind ott születtek Brazíliában, vagy valamelyik más délamerikai országban, — magyar öntudat dolgában mit tapasztaltál?

— Szeretik szülőhazájukat, az országot, melyben felnőttek. Ám, etől függetlenül öntudatos magyaroknak vallják magukat. És hogy mennyire így van, csak egy példát. Mikor megérkeztem Brazíliába, ezek a fiatal vezetőjelöltek angolul szólítottak meg. Volt ebben valami huncutság is. Megkérdeztem őket, ugye nem az itteni iskolákban, intézetekben tanultak angolul? Tudtam, ugyanis, hogy a brazil iskolákban az oxfordi angolt tanít-

ják, ezek a fiatalok pedig kitűnően ismerték az amerikai nyelvjárást, a slang használatától sem „riadtak vissza”. Kiderült, hogy valamennyien Észak-Amerikában születtek, Connecticutban, New Yorkban, akadnak kanadai (montreali, torontói) származású is... Brazília most óriási fejlődési lendületben van, a világ minden tájáról hívja a szakembereket, — ezeknek a fiataloknak az apját, — ezért van az, hogy ebben az országban zömmel olyan

cserkészekkel találkoztam, akik valahol másutt születtek. Az volt a ritka eset, ha valaki Magyarországon született.

— Hol volt ez a vezetőképző tábor?

— Sao Paolotól délre úgy 200 kilométernyire, a neve Campos De Jordán, a brazil Svájc. Hegyek közt van, kellemes az időjárás, trópusi hőségre szó sincs, esténként mindenki melegebben öltöztött, mint nappal, különben megvette az Isten hidege.

(folyt. a következő old.)

Buenos Aires: Erettségizők, szóbeli előtt.

VEZETŐKÉPZÉS DÉL-AMERIKÁBAN

Campos de Jordano helység mellett, több mint 130 résztvevője volt a „Szeretet-Tábor”-nak ami az egész kiscserkészvezető képzés, kiscserkész és magyarságismereti tábor összefoglaló kerete volt. Dr. Gácsér Imre csst. vezette, mint a II. kerület parancsnoka.

A kiscserkész vezetőképző tábor parancsnoka Szabó Csabáné cst. volt, a kcs. öv. tagozat — fiú altábor — parancsnoka Hársi Ernő cstj., a leány altábor parancsnoka Hársi Sári, a kcs. st. tagozat — fiú altábor — parancsnoka Szabó Csaba cst., a leány altábor parancsnoka Dömötör Gáborné cst. A kiscserkész — parancsnoka Pillér Gedeonné csst. Magyarságismereti tábor parancsnoka Kokron Sándor-né cst.

A hivatalos vezetőképző tábori jelentésekben szereplő kiképzőkön

kívül mint magyarságismereti előadók működtek: Molnár Ilona cst. a 13. Szondy (rio-i csapat) pk.-a, Kún Tamásné a „Bezerédi Amália” magyar iskola (40. Zrínyi K.) otthon képzett tanárnője, a GH-t Bálint János öregcserkész (40. Zrínyi K.) látta el, a konyhaszolgálatot pedig Gelencsér Gáborné, Nagy Mihályné és Jókuthy Gyuláné, a titkári teendőket Ráth Iluska stj. (40.) végezte, a műszaki teendőkben Bereg Attila st. (25 Szt. Imre) és Kiss Imre öv. (40.) segédkezett.

Kcs. segédtiszt táborot végeztek 16-an: 9 leány- és 7 fiújelölt; Kcs. öv. táborot végeztek 22-en: 15 leány- és 8 fiújelölt; Magyarságismereti vizsgát tettek: földrajzból négyen — 2 fiú kcsst. jelölt, 1 leány kcs. st. jelölt és egy leány kcs. öv.; történelemből: 1 kcs. st. jelölt leány; 3 kcs. öv. leány és 1 kcs. öv. fiú.

– Szóval magyarul tudnak ezek a fiatal vezetőjelöltek?

– Mostanság általában cserkészek és nem cserkész fiatalok ajkán kopik a magyar nyelv. A szülők most nem törődnek annyit a magyar nyelv megőrzésével, mint tették régebben. Ebben a vonatkozásban a brazil vezetőképző tábor oázisnak számít. Igaz, hogy a táborban a cserkészek legjava volt. De akkor is. Biztos vagyok, hogy minden braziliai magyar cserkészcsapatban híven őrzik és ápolják a magyar nyelvet.

– Különös élmények?

– Találkoztam a táborban egy kislánnyal, aki végül is első lett... Érdeklődésemre kiderült: a kislány valahol Észak-Braziliában él, magyar barátok nélkül, évenkénti nagy élménye a cserkész-tábor, melyre szívvel-lélekkel készül. Magyarul. Most vezető lehetne, de ahol él nincs magyar cserkész. Egyetlen gyermek. Kitűnően ír, olvas magyarul. Nemcsak kitűnően a szó megszokott értelmében: majdnem akadémiai szinten. Persze, a nagyszerű szülőké az érdem! Ezeket nem fogta el a „minél gyorsabban beolvadás” metelyes láza. Adassék nekik és a hozzá hasonlóknak tisztelet... Van egy másik történetem is. Nyolc éves körüli kislány settenkedett körülöttem, lépten-nyomon belebotlottam és aztán nagy barátságot kötöttünk. Búcsúzáskor azt mondtam neki: köszöntöm édesanyját és gratulálok, hogy ilyen nagyszerűen megtanított magyarul. A körülállók mosolyogtak és a kislány elmondta kissé felszegen, hogy édesanyja nem magyar, apja taníttatta. Ritka eset, de ilyen is van.

– Olyan ritka, mint a legendás fehér holló.

– Volna még egy történetem a cserkész-tisztról, aki különben Észak-Amerikában is járt, a vezetőképesítést itt szerezte meg. Elmondta nagybáratosan, – bár nem csekély humorérzékkel –, hogy ő sohase hívták a saját nevén. Régebben így köszöntötték: „Ahá, te vagy Gyesza bá fia.” Később, mikor megnősültem és a feleségem vezetőszerepet játszott a magyar kolónia életében, így utaltak rám: A Panni férje. Az előbb hozzám jött egy kis fiú és rámszólt: Tu-

Argentina: A 39. lcs. Tátika és Hóvirág őrs.

Argentina: A 39. Magyarok Nagyszonya lcs. tagjai.

dom ki vagy! Te vagy Matyinak az apja. Szóval voltam már az apám fia, a feleségem férje és most vagyok a fiam apja. Leszek-e valaha én? Nem valószínű.”

Argentína

– Braziliából mentél át Argentínába?

– Igen, csupa kitűnő benyomásom, élményem volt. Hat magyar cserkészcsapat működik Argentínában, ebből négy Buenos Airesben, a fővárosban. Az argentin gazdasági helyzet nem valami rózsás, de a négy buenosi csapat most fogott össze, hogy állandó otthont építsen magának. Nem akármilyen, – emeletes házat!

– Magyar cserkészház lesz, Gábor?

– Igen, mint ahogy van cserkészház Garfielden (N.J.), New Brunswick (N.J.), vagy Ausztráliában (Sidney). Másutt a világon is vannak magyar cserkészházak, otthonok.

– A magyar cserkészet egy kis különvilág a nagyvilágban, – tapasztaltál-e valamit, hogy a cserkészek tovább is megőrzik a kapcsolatot egymással?

– Kétségtelen, hogy a család, a magyar család a megtartó erő... Egy nagyon messze működő cserkészcsapatunk statisztikájából idézek: „Tíz év alatt csapatunkból 25 lány ment férjhez, ebből 22 magyarhoz.” Ez csak azért is szívetmelegítő, mert család, magyar család nélkül nincs magyar cserkészmozgalom. Nem lehet. A cserkészet legkisebb egysége az őrs. Maga a család is – cserkész szemmel: őrs. Régebben úgy volt, hogy a családból csak egy cserkészkedett, rendszerint a férj, illetve apa és ezt a feleség elfogadta, eltűrte, mint amin ugyse lehet változtatni. Manapság mindinkább az a helyzet, hogy az asszonyok is tevékenyen bekapcsolódnak a cserkészmunkába és – ne haragudjanak a férfiak – néha értékesebben. Most vannak olyan cserkészcsapatok, ahol a férj vezeti a fiú- és a feleség a leánycserkészcsapatot. Van olyan helyzet is, amikor egy családból a fiú – immár felnőtt – vezeti a fiú-cserkészcsapatot és nővére a leánycserkészcsapatot. Van olyan város, ahol az apa a fiú- és a lány-cserkészparancsnok. Aztán: ahol az anyós a lányparancsnok és a vő a fiúparancsnok...

– Simán utaztál?

– Nem mondhatnám. Elutazáskor New Yorkban úgynevezett „szabad rezervációt” kértem, hogy visszafelé jövet arra a gépre szállhassak, amelyikre akarok. Ez sok esetben be is vált. Amikor élni akartam a jogommal – Buenos Airesben – közölték velem, hogy ebben a hónapban már nincs hely, mert az összes légijáratot kivontak egy csomó gépet a forgalomból. Nem volt inyme, hogy a jövő hónapig várjak. Mentem Poncius-tól Pilátusig, mindenki sajnálta, mindenki megmagyarázta a légijáratok új politikáját, hogyhát nem akarnak félig üres gépeket indítani, stb. Nem tehettek semmit. Végül is kénytelen voltam hazatelefonálni és New Yorkban a Pan American-nél dolgozó ismerőseim révén egy rezervációt szerezni... Így kerültem haza.

A new-yorki leánycsapat regősei útra kerekedtek azzal a határozott céllal, hogy meglátogassák Domján Józsefet, a színes fametszetek világhírű művészeit. Domján József regényes helyen él, New York állam egyik előkelő és zárt közösségében, Tuxedo Parkban. Néhány évvel ezelőtt porráégett a művész háza, elpusztult minden alkotása, ami nem került korábban múzeumokba, vagy magángyűjteményekbe.

De Domján József ez a szinte példátlan akaraterővel rendelkező művész új házat építtetett a régi helyén és azt megtöltötte új alkotásaival, – színes fametszetekkel, gobelinekkel, – az utóbbiakat az ő tervei szerint szőtték Franciaországban, ennek a nemes és elmúlt évszázadokban gyökerező iparnak mostani művelői.

Képeinken: Domján József szép magyar viseletet öltött, hogy ezzel is emlékeztessék tegye a látogatókat.

A new-yorki regősök

Domján Józsefnél

tásaival, – színes fametszetekkel, gobelinekkel, – az utóbbiakat az ő tervei szerint szőtték Franciaországban, ennek a nemes és elmúlt évszázadokban gyökerező iparnak mostani művelői.

Képeinken: Domján József szép magyar viseletet öltött, hogy ezzel is emlékeztessék tegye a látogatókat.

togatást. Aztán Domján József be-szélt a cserkészlányoknak önmagáról, művészi pályájának kialakulásáról, annak különféle állomásairól. „Új magyar művészet született Amerikában” – mondta egy helyen Domján, aki aztán – feleségével együtt – bemutatta: hogy jön létre a színes fametszet?

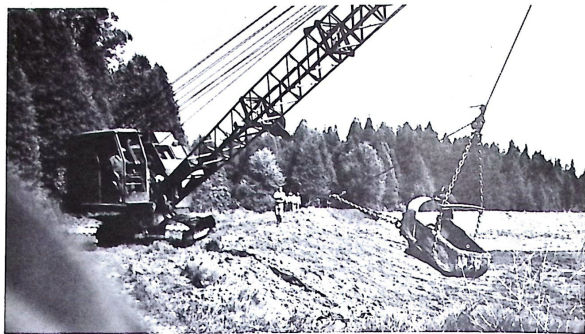
A cserkészlányok elbűvölten lesték a Mester minden szavát. Ez és a Domján házaspár vendégszeretete valószínűleg kitörülhetetlen nyomot hagy a lányok lelkében. A regősöket elkísérte jóbarátjához, Domján Józsefhez a MCs szerkesztője is.

ALAKUL A JUBI-TÁBOR SZÍNHELYE

Kotrógépek marják a földet, embercsoportok járnak jobbra-balra, törik a fejüket, mások fát irtnak, egyengetnek, mérckélnek, de már kész a tó, ami kb. ezer cserkész vízellátását biztosítja a Toronto melletti Teleki Pál Parkban, ahol az idén megrendezik az észak-amerikai jubi-tábort, augusztus 14-ike és 24-ike közt.

És a semmiből egy barakk-ház is létesült, biztosan a kiscserkészeknek. Lehet, hogy végül mégis más lesz a rendeltetése. Még minden meglehetősen „cseppfolyós” a Teleki Pál Parkban, de mire ezt a lapot olvassátok, bizonyára már más lesz a kép: nagy iramban alakul a jubi tábor színhelye.

Európai képeslap

a kiscserkész vezetőképzésről, vagy annak inkább a vidám oldaláról, amikor az embernek már kedve van fényképezni is. 1. A tábort „plim-plim” zenekar főpróbája. 2. Gyakorló vezetőjelöltek: szűke a doboz, vagy nagy az orr? 3. A „paripák” és a számadó. 4. Panni: a népmese.

CSERKÉSZVEZETŐ KONFERENCIA EURÓPÁBAN

A bonni Venusberg öreg fái alatt vidám, lelkes társaság találkozott: Tíz európai ország 106 cserkészvezetője. A kívülről szemlélő nem is hinné, mennyi áldozat, ragaszkodás jelzi egy-egy ilyen tanácskozás lét-rejtfét. Hiszen ha csak a stockholm, a párizsi vagy a bécsi cserkészvezetőkre gondolok, akik időt, anyagi áldozatot nem kímélve jöttek el ere a megbeszélésre! De itt találkoztunk Genf, Zürich, Graz, Brüsszel, Linz, Köln, Stuttgart, München, Heidelberg, Frankfurt, Hollandia cserkészvezetőivel éppen úgy, mint a kastli magyar gimnázium fiatal vezetői gárdájának népes küldöttségével. A fiatal vezetők nagy száma jelezte a fiatalág, — az itt kinn született fiatalág nagy érdeklődését a magyar cserkészet iránt.

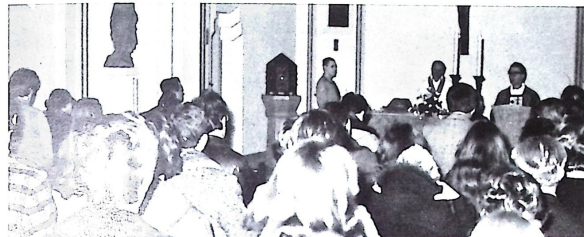
akik kezdeményezése nélkül talán már nem lenne magyar cserkésztünk a nagy világban. De legalább ilyen nagy értéke volt ennek a konferenciának a fiatal, nagyrészt már itt kinn született vezetők kezdeményezése, sokrétű felszólalása az eljövendő munkát illetően. Az ünnepélyes megnyitás első perceiben Kölle Gyurkabá, a kerületi parancsnok adott visszajelzést a múlt, köszöntve a megjelenteket, a különböző egyesületek vendég képviselőit, majd átadta a szót Szabó Ödön kerületi helyettes parancsnoknak, aki német nyelven üdvözölte a magyarul nem tudó vendégeket, élükön Walter Klörtl, a Kat. Int. Jugendwerk képviselőjét. Walter Klörtl beszédében és előadásában kitért a külföldön élő magyar fia-

Az edmontoni (Kanada) 26. sz. Prohászka Ottokár cserkészcsapat március 15-én ünnepelte fennállásának 15. évfordulóját. Az ünnepélyen megjelentek: Jámbor Lajos bá' az V. Kerületi Parancsnok, a calgaryi cserkészcsapat vezetői, leány és fiú tagjai. A helybeli lengyel és ukrán cserkészcsapatok vezetői és cserkészei is megismerkedtek jelenlétükkel.

Az ünnepély egyik kiemelkedő pontja volt, amikor az albertai kormány egyik képviselőjének Mindenszentek bíboros emlékiratának angol kiadását ajándékoztak.

Az ünnepély befejeztével calgaryi vendégeink és az edmontoni cserkészek hangulatos benti tábor-tűz mellett töltötték el az estét.

Molnár Emőke cstj.

Kiegészítő pillanatfelvételek címlapunkhoz.

Az idei év a magyar cserkészet ünnepi éve, az alapítás 65 éves, a kinti munka 30 éves jubileuma, — különös fényt adott ennek az összejövetelnek. Emlékezni a múlt, azokra, alapítóikra, a vesztett háború utáni újrakezdésre, azokra

társak s egyben a különböző kelet-európai menekült nemzetek fiatalágának nagy problémájára: „Megmaradni, elszigetelődni, beolvasni” címmel. Nagy tetszéssel fogadott előadása után a konferencia elhatározta, hogy a témát munkacso-

Gyurkabá, a kerületi parancsnok komoly gondokba merülve hallgatja ebéd közben a csevegést.

EURÓPAI TÁBOR DÉLTIROLBAN

Felejthetetlen volt. Európa minden részéről érkeztek a cserkészek: Stockholmból, Párizsból, Zürichből, Bernből, Luganoból, Bécsből, Grazból, Kölnből, Frankfurtból, Heidelbergből, Kastleből. Sőt Amerikából és Kanadából is.

A magyar cserkészek valósággal megszállták a 2225 méter magas Klausberget.

Felejthetetlen nappalok és esték. Nappal sielés (kezdőknek sí-iskola volt) este pedig táborúzó.

Gyurkabá az európai parancsnok szervezte ezt a Tátrának nevezett

tábor, az Ahrntal mesés szép völgyében, Szentjakabfalván.

1. Pensió Jungmann — 200 magyar cserkész tanyája!
2. Vidám énekszó —
3. Gyülekezés —
4. Lesiklás 2300 m-ről —
5. Izlik a csirke, Lacika?
6. János bá csirkéi pirulnak —
7. Esténként vidám az életünk! Előadások, ének, játékok —
8. Fáklyafényben, imával búcsúzzunk! Viszontlátásra jövő télen a KARPÁT téli táborban!

A NYUGATI PARTOK

Bodnár Gábor ügyvezető elnök úgy jár-kel a világban, mint az Orbán lelke, — délamerikai újtárról alighogy hazatért, elröppent a nyugati partokra, hogy résztvegyen a Csendes-óceán melléki cserkész-csapatok évi tisztí konferenciáján. Fáradt és kimerült. De közölte, kénytelen pár nap múlva elmenni Torontóba (Kanada) is, merthát így, úgy...

— Honnét gyűlték össze a tisztí konferencia résztvevői?

— San Francisco, Los Angeles és Vancouver (Kanada) cserkészvezetői gyűlték össze, mintegy harmincan, mint a csapatok képviselői.

— Hány csapat működik most a Csendes-óceán mellékén?

— Összesen hét. Nagyon lelkesen, nagyon eredményesen dolgoznak. Ezt mutatja az is, hogy hajlandók jelentős pénzáldozatot vállalni, ilyen nehéz gazdasági viszonyok közt. Több, mint százán készülnek résztvenni onnét a Torontó környéki augusztus 14-ike és 24-ike közt megrendezésre kerülő jubileumi táboron. És ez nem csekély áldozat, mert fejenként csak az utólköltség 250 dollár.

— Ők a „széleken” élnek és az ember azt hihetné, hogy valamilyen zárkózottabbak, nem vágyanak közös találkozóra...

— Ellenkezőleg. Éppen azért, mert messze élnek, égő vágy fogja el őket, hogy belekerüljenek a központi vérkeringésbe, a nagy közösségbe. Vezetőiket minden esztendőben elküldik a Buffalo melletti Sík Sándor Cserkészparkba, ahová nemcsak Észak-Amerika, hanem az egész világ magyar cserkészvezetői (és jelöltjei) elzarándokolnak, esztendőről esztendőre.

— Bizonyosan előfordult a tisztí konferencián ott a nyugati partokon is az egységes vezetői képzés, az együvé tartozás...

— Hogyne, előfordult és újból megállapítottam: a mi nagy összességünkbe tartozás köztük még szentebb érzéseket vált ki, mint azok közt, akik mindig benneélnek a vérkeringés főáramvonalában. A konferenciát nagyon szép helyen rendezték meg, a magyar bencés atyák porta del valle-i középisko-

lájában, amit néhány magyar bencés atya alapított és vezet most is. Ultramodern épületek összessége ez a középiskola és a magyar bencések mellett más nemzetiségű atyák és testvérek is működnek ott. Egy indus szerzetes testvér aki magyarul elég jól beszélt, szorgoskodott, hogy a gyűlés résztvevőinek mindenük meglegyen.

Egy nyugatkanadai tábor

(Az alábbi — megcsonkított — beszámoló régi, — nem fért bele a múltkor lapba. Megkésve — legálább részben — pótoljuk a hibát, már csak azért is, mert oly ritkán kap az MCs hírt a nyugatkanadaiakról. A szerkesztő örült volna néhány jó fekete-fehér fényképnek is.)

Hely: British Columbia, Peachland, Okanagan völgy.

Résztvevők: A vancouveri 21 sz. Apór Vilmos cscs., 60 sz. Ráskai Lea lcscs. és a Calgary-i 73 sz. Patrona Hungariae lcscs.

Létszám: 59 cserkész, 8 vezető.

...Az utolsó előtti napon került sor hegyi túránkra mikor a tábor

felett emelkedő, tavaly „Feri hegy”-nek eresztelt hegyet másztuk meg és mindenki maga süttötte, füstölte az ebédjét. Am, amit mi süttünk annak nevét én nem tudom meghatározni, mégis jó volt.

Táborúzóink minden este látogatással gyarapodtak. Közele magyar barátaink (ők szervezték a táborhelyet számunkra már tavaly is a „Gödöllő” táborra) ülték-álltak-térdelek velünk már ahogy éppen a táborúzó vezető, a calgary-i Buzogány Judit dirigált bennünket a színes és élvezetes táborúzó programok során.

Lelekipásztorunk a szeretett vancouveri Ugrin Atya volt.

Új cserkészekkel is erősödöttünk. Az Okanagan völgy magyar fiataljaiból alakítottunk egy őrsöt, a „Tulipán”-okat. Lékó Kati lett őrsvezetőjük.

Az utolsó estén tábori mise során fogadalmújítással erősítettük meg magunkat, hogy jobb-magyarabb cserkészek legyünk.

A búcsú nehéz volt, hiszen ott kellett hagyni szép táborunkat. Búcsúztunk calgary-i, okanagani cserkészpajtásainktól, minket mindenben segítő okanagani magyar barátainktól, akiket nagyon megszerettünk.

Marshall Robert (Bocs őr)

ÉJFÉL UTÁN KÉT ÓRA, ZUHOZ AZ ESŐ . . .

„...és én kénytelen vagyok abbahagyni a levélírást, mert Krisztina rosszul lett. Jól kezdődik a tábor, látom, hogy nagy kórház lesz belőle, de hát jó alkalom, hogy betegápolást gyakoroljunk. Nyakig vagyunk a sárban, de már meg is szoktuk.

Szeretném megírni Neked, innét Dél-Amerikából, hogy nagyon komolyan veszem a cserkészetet és sokat gondolkodom azon, amit a magyarságnévelésről mondtál. Ezt én is fontosnak tartom, mert én is magyarnak tekintem magamat és büszke vagyok rá. Nagyon sokat kaptam a cserkésztől és ezt mind tovább kell adni; már is ezt csinálok.

Köszönöm a sok fáradságot és áldozatot, amit Ti hoztatok (pl. Te és Imre bá), mi egész vagyont kaptunk...

39. lcscs.: A napos őr.

Magyarok Nagyasszonya, 39. lcscs.: táncmulás.

CSERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai50
Cserkészkönyv I.	3.00
Cserkészkönyv II.	3.00
Cserkészkönyv III.	3.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	3.00
Kiscserkészek könyve I. (nyomás alatt)	
Kiscserkészek könyve II.	2.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	2.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
„Kalocsa” segédlet a regőstáborok anyagához	2.00
Különpróbák	2.00
Játékos és tábortüzi könyv	2.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”25

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	5.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Horváth Ferenc:	
HAZÁNK: Olvasókönyv és magyar nyelvtan	8.00
Horváth F. és Kassai A.:	
Virágoskert: Olvasmányok a magyar irodalomból	7.00
Népdalgyűjtemények darabja	1.00

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly.
Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA
Kiadóhivatali vezető:
Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Faith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046
Európa: Padányi Erzsébet, Grund-
steingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.
Kanada: Jámor Lajos, 682 North-
cliffe Blvd., Toronto, Ontario
Argentina: Linquistné, Drenkó An-
drea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.
Brazilia: Piller Gedeonné, C.P. 8730,
Sao Paulo
Venezuela: c/o Creole Petroleum,
Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested

MAGYAR CSERKÉSZ

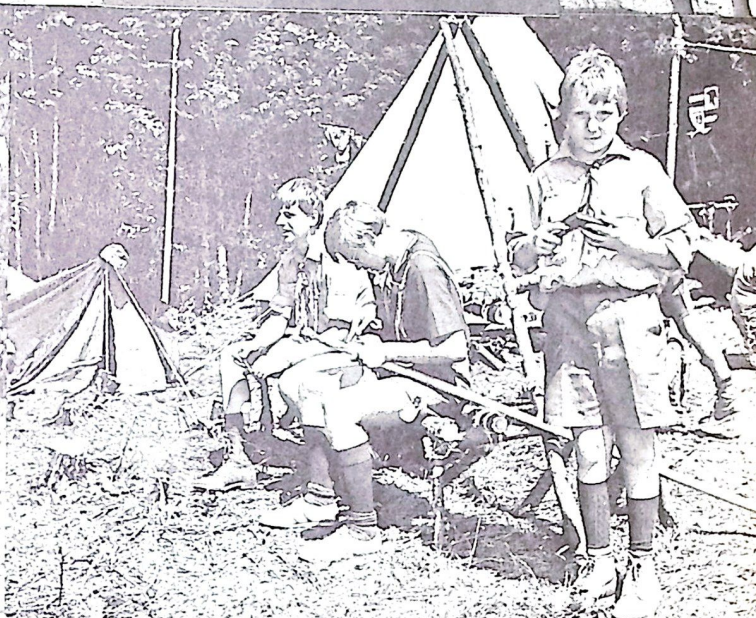
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXVI. (50.) ÉVFOLYAM

1975. 3-8. SZÁM

A jubileumi nagytábor Kanadában; a jobb felső sarokban Jámbor Lajos táborparancsnok.
(Lendvay József felvételei)

Táborainkban, összejöveteleinkben ismételtelen megemlékeztünk dr. Ravasz László ny. református püspökről, de meghajtjuk emléke előtt a zászlót ezeken az oldalakon is. Nemcsak a magyar református-ságnak, hanem az egész magyar nemzetnek nagy vezéralakja volt. Haláláig élénken figyelte a külföldre szakadt magyarságot és azok közt is a fiatalokat, a cserkészeket. Úgy találta, hogy a külföldi magyarság szolgálata a nemzet életében azt a szerepet töltheti be, amit betöltött a fejedelmi Erdély, a török hódoltság korában.

A Duna-menti Leányfaluban halt meg, 93 éves korában. Emlékét kegyelettel őrzi a szabad világ magyarsága. Külön mi, cserkészek. Nekünk egyik eszményképünk.

A rióiak húsvéti tábora

Létszám: 14 cserkész. Résztvevők: Táborparancsnok: Becht Zsuzsanna. Vezetők: Becht Márta, Barna Antal, Halász Károly. Fiú őr: Faluhelyi Péter, Frisch Gyuri, Orosz Péter, Weissman Jorge. Leány őr: Horváth Gabriella, Oszter Aliz, Oszter Kati, Rózsa Beatrix, Rózsa Ildikó, Rózsa Zsuzsi.

Mivel táborunk húsvétra esett, sátoraink magyar falusi házak voltak, és játékaink, nótáink, meséink tavaszról, húsvétről szóltak. Egyik cserkészünk édesapja telken, a Litsek-telken, táboroztunk.

Reggel 8-kor már megérkeztünk Mury-ba, és 9-kor már ment nagyban a sátorverés, ami izgalmas volt a lányok részére, mert sosem vertek még sátrat, se sátorban nem aludtak. Cipőtartókat csináltak az őrök, és szemétdöör és latrina-ásás is aznap volt.

Délután tojást festettek a lányok, magyar motívumokkal. Népi játék volt, és megtanítottuk a gyerekeknek a „Tavaszi szél vizet áraszt” nótát. Este tábornoznál Becht Zsuzsi elmondta a „Lehel kürtje” mondát, mert csapatunk vett egy kürtöt. A gyerekeknek betanítottunk egy húsvéti dalt: „Elment Farsang, irthagyott”.

Másnap hajnalban 3:30-kor ébresztettünk és indítottuk cserké-

szeinket portyára. Hat óra gyaloglás (közben meg is reggeliztünk). Egy szép folyó mellett letelepedtünk, úsztunk. Azután megkezdődött a tűzcsinálás és kenyérsütés (a vezetők vittek lisztet, sőt, élesztőt). Nehezen ment, de élvezték a gyerekek, mikor végre megvolt (égett) a kenyérük, és nagy éhesen kapták be, kolbásszal, paprikával.

Pihenés után visszamentünk. Négy óra volt az út visszafelé, és fáradtan még megvacsoráztunk, és jó tábornózunk volt, ahol föléledtek a gyerekek.

Húsvét vasárnapján áhitatot tartott Halász Károly, és két-három gyerek imát, verset olvasott föl. Azután Márti tartott Morse-kiképzést, és jó játék és nótázás után megkezdődött a húsvéti locsolás. A fiúk köszöntőt mondtak a lányoknak, és meglocsolták őket. Nagy vízesen kezdődött a táborbontás. Táborzárás után hazamentünk, és 6-kor már Rióban voltunk.

Ez volt első táborunk már nagyon régóta. Igazi, cserkészies volt, mindannyian sátorban aludtunk, sokat dolgoztunk. A portya is nagyon sikeres volt. Boldogan tapasztaltuk, hogy több ilyen komoly tábor lehet csinálni cserkészeinkkel, mert sokat bírnak. Nagy volt a kedv, a cserkészszellem a táborban, és sokszor elbeszélgettünk a gyerekekkel a magyar cserkészetről és fontosságáról a mi életünkben.

Becht Márta

—o—

Ösztöndíj-pályázat

A Magyar Máltai Lovagok észak-amerikai delegációja pályázatot hirdet a Jeszenszky Imréről elnevezett Orvosi Ösztöndíj Alapjából két, egyenként ötszáz dolláros ösztöndíjra az 1975/1976-os tanévre.

Pályázhatnak az Egyesült Államokban, Kanadában vagy Mexikóban lakó, jó tanulmányi előmenetelt tanúsító, rászoruló orvostan- vagy fogorvostanhallgatók, nemre és vallásfelekezetre való tekintet nélkül.

Az érdeklődők további felvilágosításért Dr. Mánássy Béla máltai lovaghoz fordulhatnak az alábbi

Fiatal Cserkészvezetők

Benedek László

Elemista korában került Argentínába. Ott végezte el a középiskolát, a buenos airesi műegyetemen 1959-ben kapta meg elektromérnöki diplomát.

Pályafutását mint a General Electric tervezőmérnöke kezdte, 1963-tól pedig Argentína egyik legnagyobb acél- és hengerművénei dolgozik. Eleinte az elektromos berendezések karbantartási osztályának főnöke, később a karbantartást tervező osztály vezetésével bízzák meg. Több tanulmányát publikálták az argentin mérnöki folyóiratban.

A cserkészetbe 1953-ban lépett, a röviddel előbb alakult 12.sz. Kinizsi Pál csapatba. Azóta majdnem megszakítás nélkül szolgálja a cserkészet. 1958-ban vezeti a csapatot, később a VK-táborokon kiképző. 1965-ben a Szövetség argentinai országos megbízottja és csapatparancsnok. 1967-ben kiképző a fillmore-i st. táborban, mikor is a Szövetség megbízta a Dél-Amerika területén tartandó st. V. táborok parancsnokságával. A MCsSz társelnöke.

címen: Dr. Bela Mariassy, 5952 Orange Blossom Lane, Phoenix, Arizona 58018.

Dr. Hoyos János, delegátus

A JUBILEUMI TÁBOR KANADÁBAN

Lendvay József felvételei

A szerkesztő azon tündöködik, hogy ebbe a „kövér” lapszámba ezt a tábor kellene belegyömöszölni szövegben és képekben. Főleg képekben, mert azok beszédebbek minden írásnál. Nem egyszerű feladat és biztosan nem is sikerül. Túlnagy volt és túlsok — egy kis lap méreteihez képest. Hiszen a magyar Cserkész Szövetség mozgatta meg eddigelé a legnagyobb magyar tömeget, nem helyi vonatkozásban beszélve, hanem világérszekben.

No és persze, ne maradjon ki az európai jubi-tábor se. Igaz, hogy az „helyi” volt. Már amennyiben helyinek lehet mondani; elvégre Nyugat-Európa majdnem minden országából gyűltek össze a cserkészek.

Szóval, most lapot állítunk össze. Sok-sok mozaik-kockából válogatjuk, rakosgatjuk. Kicsit komoly, kicsit játék: felséges élvezet. Elsősorban azoknak a cserkészeknek csináljuk, akik nem juthattak el a táborba. De azoknak is, akik ott voltak. Tehát mindenkinek. Jaj, de nehéz. Jó volna, ha segítenének.

Dehát a szerkesztő ilyenkor egyedül marad a gondjaival és álmaival. S aztán lassan nekifog. Várjunk csak, kezdjük a címlappal. Válogassunk a nagy jubilitábor képeiből. Szerencsére Lendvay Jóska bá és Nyikos Gergő szorgalmasan fényképezett.

El, nyüzsgő a tábor, minden meg, mint a karikacsapás, de akadt csendesebb sark is: Bodnár Gábor ügyv. elnök, dr. Vareska György, Herendi János, Bácsy Zoltán megbeszélésre szakítottak néhány perccel.

Hol is kezdjük? Azzal is lehetne, hogy Jámor Lajos bá táborparancsnok ünnepélyes megnyitó beszédet mondott. De várjunk csak. Hiszen az egész nem akkor és nem ott kezdődött. Hanem Buffalóban, ahol a MCsSz intézőbizottsága ülésezett — január eleje volt — és azon tanakodott: hol lehetne megrendezni a jubi-tábor? Kiderült, hogy egész Észak-Amerikában minden alkalmasnak látszó, tehát megfelelően kiépített táborhely foglalt. Nem lehet drága pénzért sem bérebevenni.

— Volna az a lehetőség, hogy a Sik Sándor Cserkészpark száz holdnyi területét 1200 ember táborozására alkalmasnak építjük. Egy-két jó barakk kellene a kis-cserkészeknek, amolyan szellős építmény, éppencsak földel legyen a fejük felett..., hangzott egy javaslat. Utána néma csönd. Tünnés. Éjfél körül járt az idő. Lent a piaristák iskolájának az udvarán megállt egy kocsi; Jaschko Balázs torontói plebánus érkezett meg. Kissé fáradtan lépett be és megállt a terem közepén.

XJXUB 1945-1975 I HÍRADÓ

— A torontói magyarok nevében jöttem, — mondta, — vállalkozunk a szükséges pénz előteremtésére, amiből a magyar jezsuiták tulajdonában levő erdőt táborozhatóvá építjük. Az ottawai szövetségi kormány és az ontarioi kormány is ígért pénzesélyt.

Ennyi volt. Felszakadt egy élen, ami elnyomta a megkönnyülés sóhaját. A derülők lelkesedtek, a borulók kétkedtek. Elvégre sok pénz kell.

Es aztán hétről-hétre jött a hír, hogy a torontói magyarok nekiálltak az erdőnek. Pénzzel, ingyen munkával. Az Előkészítő Bizottság, Jaschko Balázs S.J. vezetésével talán soha nem látott összefogásra készítette a torontói, környéki magyarokat. A pénz nem ömlött, de szépen csurgott nemcsak Kanadából, hanem az egész amerikai féltekéről. De kellett is. Legalább 30 ezer dollár!

Nagyrészt ósvadont kellett kiirtani, utakat építeni, kutakat fúrni, villanyt, telefont bevezetni, tavat vájni. És még sokminden elvégezni való munka volt, amit itt nem sorolunk fel. Kevés a hely. Magyar csoda volt, hogy megépült a táborhely. És a másik magyar csoda, hogy összejött ez a nagy tömeg magyar cserkész a világ minden tájáról, főleg a szülők, tehát az egész magyarság áldozatkészségéből.

Ezt is el kellett mondani. Hosszú volt az út, míg végre Jámbor Lajos bá megállt a disz-téren és miközben kúsztak a zászlók az ár-bócok csúcsára, elmondhatta megnyitót beszédét. Testileg kissé kimerülten, de büszke örömmel.

Tábornyitásra ömlött a nép. Poros autóbuszok futottak be egymásután a „középtávolságokról” (az a kérdés, mit nevezünk középnek?), a táborparancsnokságon telefonon jelentették a repülőgépek érkezését, csak éppen a wood-bridge-iek (N.J.) akadtak el valahol.

Hallottuk, hogy:

... a lányaltáborokból éj közepén az örök felhívták a műszakiakat és turbékoltak. Azóta új nevet kapott a walkie-talkie: beszélő köntös...

Az erdei „székesszékében” volt a mise, istentisztelet. A temérdek cserkésznek sok lelki problémája is akadt, — a lelkesnek mindig rendelkezésükre álltak; felkeresték őket a különféle altáborokban és elbeszélgettek velük.

A táborparancsnok és az altáborok közt nem futórok hozzák és viszik a hírt. Ide is beférkőzött a walkie-talkie. Ezt használja a táborőr, a közbiztonsági szolgálat, a kórház, stb. De állítólag nem mindenki ért a kezeléséhez, legalább is ezt pletykálja a Híradó: „Vannak vezetők, akik még nem fedezték fel, hogy a walkie-talkie nem erős rázásra, hanem gombnyomásra működik...”

Meglehetősen késéssel megérkezett Bodnár Gábor, a MCsSz ügyvezető elnöke is. Késedelmének legalább kétfele oka volt. Az egyik az, hogy a napokban jött vissza Nyugat-Európából, ahol meglátogatta az ottani tábor. A másik ok? Nem

sietett. Ennek a jubi-tábornak nem ő a parancsnoka, tehát alapjában „semmi gondja”. Törjék a fejüket mások. Elsősorban Lajos bá.

A Híradó jelenti: A palócföld altáborai korszerű eszközöket használnak. A konyhai kukták távcsöveken figyelik a lányok étvágyát.

A magyar cserkésznek, persze, olyannak kell lennie, mint a többiek, még akkor is ha történetesen tengerek választják el őket egymástól.

A szegény nyugat-európaiak kálváriája nem fejeződött be azzal, hogy elkéstek. Az európai lányok alig hunyták le a szemüket (mint

említettük, éjjel 3-kor érkeztek meg), már ki is kellett nyitani, szoknyába rázták magukat, tehát egyenruhába. Odaát Európában az volt a parancs, hogy a szoknya „befedi a térdet”. Így aztán az európai lányok hosszú szoknyájában jelentek meg, de rövidesen rájuk recscentett vezetőség (biztosan Lukács Kati): Felvarrni! A szigorú vezetőség elővette a centimétert és a lányok felvarták, úgy hogy kilátsszék a térdük...

(Erről Zsófi tudósította a Híradót, így szerzett tudomást a tábor.)

A másik európai tudósítónak, Pumának, ezek az első benyomásai:

ELSŐ BENYOMÁSOK

Sok kedves cserkésztestvér várt minket. /Mind fiú./

Új magyar szó született: az éjjelizés. Nem félreérteni, ez annak az étkezésnek a neve, amivel a vacsora és a reggeli közt a táborban vártatok minket.

Hogyan alszik mélyen a fiúcserkész hideg éjszakában, két pokróccal? /cipőjét teszi a feje alá, mely harminc óráig volt a lábán./

Mi a különbség a fiú- és a leánycserkész között? Közismert anatómiai, viselkedés- öltözködés- satöbbi különbségeken kívül: A fiúk 7-kor fűgén kelnek, a lányok 9-kor lassan.

Hogyan mosdik a leánycserkész hiányos spanyolfal mögött? Körülállják a többiek.

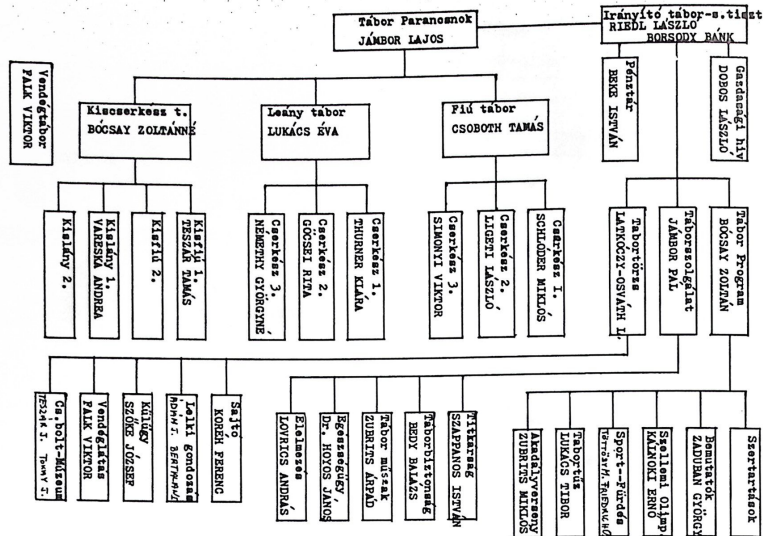
A fiúcserkészek hallottak a tábor víznehézségeiről és emlékezetükbe idézték a 9-ik cserkésztvörvényt.

Mi a különbség a mikénei labirintus és a cserkészegyenruhaszabályzat közt? Semmi, avagy ami eddig 320 lánynál nem tűnt föl, most 32-nél miért szúr szemet és kinek?

Hogyan ver sátrat 8 roverleány? Megkérlik a riportert, hogy csinálja meg nekik.

/Puma/

Lapzártakor, amikor a MCs betördelésével is kész voltunk kaptuk a szomorú hírt, hogy Marlogh Erzsébet cst súlyos betegségben meghalt. Évekig az 58-as Toldi Miklós csapat (Buffalo, N.Y.) parancsnoka volt. Emlékét megőrizzük.

Mint mint ez a beosztás is mutatja, a tábor meglehetősen bonyolult szervezet. De könnyen lehetett igazgatni, mielőtt mindenki bezotyogott a maga helyére.

Csoboth Tamás a fiútábor parancsnokától azt kérdezzük: hogy szoknak össze a gyerekek? Elvégre ennek a tábornak az az egyik fő célja, hogy nagy távolságokról érkezett cserkészek minél jobban megkedveljék egymást és közöttük nem múló, hanem huzamos barátság fejlődjön. Hogy erre tíz nap elegendő-e, nem tudjuk.

- Az egymáshoz közeli csapatok, természetesen ismerték egymást, még mielőtt idejötték volna. Még a kaliforniaiak is, noha a san franciscóiakat és a los angelesieket 400 mérföld választja el. De ők voltak már közös táborokban. Ugyanezt mondhatjuk el azokról a csapatokról, amelyek Amerika keleti partjairól érkeztek. De már pl. a kaliforniaiak és a keletiek összerázódása lassabban ment. Napokra volt szükség. Pontosan tudom, hogy az egyik kaliforniai őr nem túlságosan rajongott a keleti őr szomszedságáért. Mostanra megszokták egymást.
- Lehet, hogy már nagy a barátság.
- Lehet. De előfordult az is, hogy egy-egy töredékörsöt beraktunk teljesen "idegenek" közé. Ezek szoknak össze legnehezebben.

Európából meglehetősen sokan érkeztek Kanadába, pedig sok pénzbe került,—Ausztráliából sokkal kevesebben, mert a repülőjegy megrövidíti.

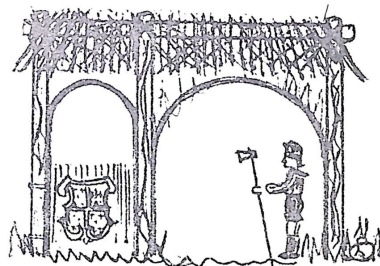
lémák, például, a messziről érkezettek és a közeliek közt. Erről ad képet a következő beszámoló:

A jubileumi nagytáborok egyik célja, hogy összerázza az ország és világ különféle pontjairól érkezett cserkészeket, de az csak természetes, hogy az összehozott haverok egymás közt érezték legjobban magukat. A két jobboldali kép nem ezt jelenti, hogy a táborban szépségverseny is lett volna. De azt igen, hogy ilyesmire is lett volna „anyag”.

A fiúkat három altáborba osztották, a székely megyék neveit viselik. A Híradó tudósítója meglátogatta az egyiket.

Schloder Miklós bá, a Fiú-2 parancsnoka, elmondta, hogy minden nap egy híres mondást olvasnak együttesen és minden este egy gyertyát gyújtanak. Az utolsó napon 10 gyertya ég - jelképezve, hogy a nagy magyarok szelleme közöttünk él. A korosztály 10-12 éves fiúk. Fő téma: megismertetni a Székelyföld népének szokásait, életét a magyar, erdélyi népdalok tanulása mellett. A rajok nevei: Gyergyó, Tölgyes, Békás, Csík, Hargita, Gyimes.

A kapu: csíki mintájú cédrusfából. Párhuzamos, háromszögű tetőereszes. Leírni az altábor egyszerűségében, olyan szépen elrendezett, és ami megemeli értékét: a HONFOGLALÓ MAGYAROK ZÁSZLÁJA. E riport készítésekor az Udvarhely tábor 24 órás portyára ment, két szelet kenyeret és egy kulacs vizet vittek. Az élelem kiegészítő részét az áldott vadon adja.

Dühöngött a (szám)háború, aminek egyik része — természetesen — a stratégiai készülődés. Nehogy valaki az üldögélést semmíttevésnek nézze.

Nyikos Gergő felvételei

A táborban senkinek se volt gyöngyélete. Kétségtelen, sok volt a program. Ezt is végrehajtani, azt is elvégezni... Volt is némi zugolódás, hogy a fiúknak és lányoknak több időt kellene engedni a találkozási és barátkozásra.

De voltak, akik többet dolgoztak, mint mások. Erről szól az egykoru beszámoló.

Csend honol a táborban. Mindenki alszik vagy szundikál. Úgy tűnik, de lent a főkapu mellett 10 emberi lény, 10 marikos legény nagyban tárgyalja a holnapi programot.

--A leány-1 het rendelést adott, a Fű-2 pedig négyet. Tudod, hogy ez mit jelent? Mindegyik rendelés egy jó órahossza munka.

--Igen, - feleli a banda, fejlgatva. Többen ötödik hete dolgoznak itt. Sokszor láthatatlan, mégis a tábori rend és ellátásra olyan átfogó, kimondhatatlanul fontos munkát végeznek. Zuhirts Árpád "vezér" irányítja és osztja ki a munkát a MŰSZAKI OSZTÁLYON. A legények

taradtnak, de szívesen teljesítik a kéréseket, ahogy sorban érkeznek. A sürgősebb ügyeket azonnal.

--Még a mai napig egyetlen egyszer sem tudtak együtt kajálni- ezt Árpád közli velem halkán. Sokszor, már lelkiismeretfurdalása is van, amikor újból kéri a legényeket, hogy még végezzenek el valamit. A "trailer" falát nézve látom a haditervet. Ott csüngnek a titkosszámokkal, színekkel jelzett taktikai térképek.

--A 24, 25 és 36 számú víztartályba kell még 500 gallon víz.

--Igen is -, ez Dódi Pista, a vízellátáshoz van beosztva.

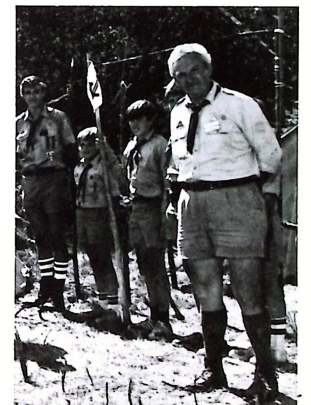
--A 3-as és 4-es konyhára gáz!

--Adám Atyának átvinni az oltárt!

--A fű altáborba 300 tagnak ebédelt építeni.

Színes, gyönyörű volt a sok népi öltözk, tánc. Kitétek magukért a lányok, fiúk. Az erdei „amfiteátrum” dobogóján a népi bemutatókban gyönyörködött nemcsak a tábor minden lakója, hanem a meghívott vendégsereg is.

A szerkesztő tenyerébe hajtja a fejét. Sokáig nem ír, ébren álmodik. Visszaálmodja magát a „jubitáborba”, abba a különös világba, az Ontario-tó kanadai oldalára, ahová a magyar cserkészek összefutottak a szélrózsa minden irányából.

Szélrózsa? A világtörténelemben volt néhány birodalom, ahol „a nap sohasem nyugodott le”. Harminc év óta a magyar cserkészlet is ilyen roppant szétszórtságban él, fejlődik. Virágzik. Olyan természetesnek találjuk, hogy az ausztráliai magyar cserkész, aki Sidneyből jött, együtt parolázik azzal, aki Stockholmból került az oronoi erdőbe. Természetes? Inkább valószínűtlen. És mégis való...

Nincs helyünk, hogy az összes táncbemutatóról képeket közöljünk. Mi sajnáljuk legjobban. Minden szép volt és rengeteg munka előzte meg. A világ magyar cserkészei a magyar népi hagyományok leghívebb őrzői.

Történelemből felel a kiscserkész: „Szent István olyan jó ember volt, hogy még a reformátusoknak is adott egy templomot.”

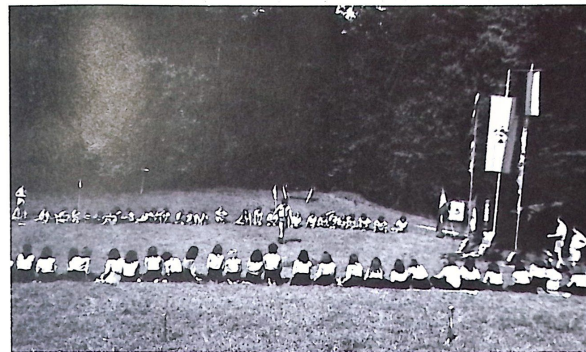

Virdgom-Virdgom...

esetjére való.
elér, arany haját lebegteti a hirtelen kerekedő szél, egyetlen virdgosokor.
ő is virdg.

Pöttyömnyi kislány az erdőszéli tisztáson szélesre nyílt, nyuládk fehér virdgok közt. Szőke, széthulló a haja, piros az arca, a nyáruzó lenge szellő hajtják körülötte a virágtengert, vele hajlik ő is, talán nem is hallja az odébb nyüzsgő tábor moraját; ami körülötte van - vele együtt - csupa ritmus, dal, költemény. Színyei-Merse Pdl, vagy tán Corbet megfesthette volna, csak az egész nagyok Vékonyka karjával átülél sok-sok virdgot, amennyit csak él, arany haját lebegteti a hirtelen kerekedő szél, egyetlen virdgosokor.

Képeink: Az európai jubileumi tábor főtere; a cserkészek ünnepélyesen felvonultak és megköszönték Königstein polgármesterének a táborhelyet. A polgármester különben mindennapos vendég volt.

A königsteini tábor

Európában az első közös nagy esemény nem a tábor volt, hanem a cserkészkörút: ezen 24 amerikai, kanadai, ausztráliai fiatal magyar cserkészvezető is részt vett. Persze, az európai kerület meghívására. A magyar cserkészek Luxemburgból indultak Európa megtekintésére, ezen az útvonalon: Luxemburg, Páris, Genf, Bern, Luzern, Zürich, Craz, Mariazell, Bécs, Burgenland, Salzburg, München.

Ennek az útnak többféle célja is volt. Egyrészt megismertetni, közelebb hozni egymáshoz az európai, de meglehetősen szétszórtnan dolgozó magyar cserkészvezetőket. Jelenleg Európa 11 országában 21 magyar cserkészcsapat működik, de a távolság miatt ritkán érintkezhetnek egymással. Másrészt az is fontos volt, hogy a más kontinenseken élő cserkészvezetők is megismerjék az európai munkát. A csereakció során idáig 70 fiatal magyar cserkészvezető repülte át a tengereket, és megnézhetette: hogy csinálják az európaiak?

A cserkészkörút befejeztével indult mindenki Königsteinbe, a tábor színhelyére.

Erről Ildikó, Ági és Gyurka így számolt be.

A jubileumi tábor helye gyönyörű volt. A tábor vezetői hosszú hónapokig keresték: hol lehetne méltó helyet találni ennek a jubileumi tábornak? Amilyen szép volt a hely, olyan jó volt maga a tábor is, — fűzte hozzá Ági, aki Párizsból érkezett oda (és részt vett utána a torontói jubileumi táboron is). A fiú- és leány-altáborok kedves, fenyőtől övezett tisztásokon. Az egyes altáborok a központi kiadott táborneveket viselték: a leányoknál Nógrád, Gömör, Heves (Palóc táborok), míg a fiúknál Csik, Háromszék Udvarhely (Székely táborok) nevét. Az altáborokat fiatal, végzett segéd-tisztek vezették (akik már mind a központi, fillmore-i VK-táborban kapták kiképzésüket). Az egyes altáborokat vidám hangulat, ütemes, érdekes program jellemezte. — Kitérő volt a táborok élelmezése, ellátása, — vezetője vitéz Vargha Gáborbá, a kastli magyar

gimnázium fiúcsapatának parancsnoka. Az egyes altáborok a központi konyháról kapták az élelmezést és saját altáborukban épített tábori ebédlőben fogyasztották el. Kitűnő kirándulások, portyák, akadályversenyek, fürdés egészítette ki a programot, melyet Szabó Ödön táborparancsnok vezetett nagyszűrű törzsgárdájával. Az egész táborat a fiatal vezetői gárda lendülete jellemezte, életükben először próbálták ki vezetői rátermettségüket.

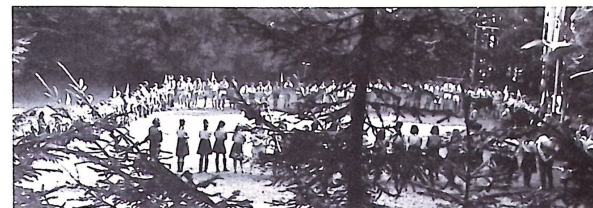
— Meg kell emlékeznünk még, — folytatta Gyurkabá — a tisztképző táborról is, ahol Bodnár Gábor, a Szövetség ügyvezető elnöke volt a táborparancsnok, s Amerikából nem kis áldozattal ájtott cserkész vezetők — Bodnár Gáborbá, Bócsay Zolibá, Dr. Lehotay Judit voltak a tábor előadói. Ez a tábor is kitűnő hangulatban folyt le s számos vezető nyert képesítést a tiszt fokozatra.

A tábor számos közéleti vezető látogatta meg. Dr. Ádám György európai főlelkészen és számos magyar lelkesen kívül, meglátogatta a tábor Walter Klótl, az Int. Jugendwerk egyik vezetője, valamint Ambergből a kerület járási vezetője. Königstein városának polgármestere pedig szinte napi vendégünk volt. Valamennyien nagy elismeréssel emlékeztek meg a táborról, amit a német újságokban megjelent elismerő, képes riportok is bizonyítottak.

A tábor tagjai 11 országból jöttek össze és ott voltak a francia, svájci, osztrák, belgiumi, svédországi, hollandiai, olaszországi és németországi cserkészeink mellett, a tengerentúlról érkezett cserkészek is.

1. Szabó Ödön táborparancsnok jelentést tesz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úrnak és Bodnár Gábor ügyvezető elnöknek. 2. Ezt a zászlót viszik világkörűli útra. 3. A stockholmiak táncsoportja. 4. A tábor telefonszolgálatosa.

Az európai jubileumi tábornak külön kiscserkész altáborra volt a bärnhofi kiscserkész tanyázás, ahol 60 kiscserkész, 10 vezetővel élte a maga vidám életét. Fábán Karsibá, a kiscserkész tanyája parancsnoka ezzel a tanyázással ünnepelte a bärnhofi kiscserkészek nyári táborának 10 éves fordulóját.

Az európai jubileumi tábor külön öröme volt, Bodnár Gáborbá látogatásán kívül, hogy vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc főcserkész úr is meglátogatott bennünket.

Szóljunk valamit a torontói jubilitáborról is.

Andrea kezdte a beszélgetést erről. — A torontói jubileumi táborra 57 európai fiú- és leánycserkész indult útnak. Amerikai, kanadai magyar cserkésztestvéreink a legnagyobb szeretettel segítettek bennünket abban, hogy azonnal feltaláljuk magunkat és beálljunk a tábori életbe. Ez a legteljesebb mértékben sikerült is, — mondja tovább a luganói Söfi, vidáman mosolyogva. Kitűnően megépített hatalmas tábor városban találtuk magunkat. Az élelmezés nagyszerű volt és a táborhely szép. Jó volt a program is, különösen a fiú táborokban, fűzte hozzá Miklós a kastli magyar gimnáziumból. Különösen a Fiú-III., az Udvarhely-

tábor tetszett nekem, folytatta Tomi.

Tegyük még hozzá, hogy az európaiak jónéhány napot töltöttek Torontóban — ahol magyar családoknál helyezték el őket, —

utána pedig Clevelandben résztvettek az ottani cserkésznapon is.

A jubileumi év alkalmával összesen 31 leány- és 27 fiúcserkész repült át Európából az észak-amerikai kontinensre.

A tábori élet színfoltjai. Mint látható, Szabó Ödön nemcsak táborparancsnok, hanem kürtös is egy személyben.

SÍPPAL, DOBBAL, NÁDIHEGEDŰVEL...

Gyurka bá, az európai kerület parancsnoka rendkívül rossz hírű költőgető. Sípbal, dobbal, nádihegedűvel, megafonnal és roppant ordítással ébreszti a tábort, — ezt a munkát világért se bízna másra. Valami kéjes örömet érezhet, amikor legédesebb álmukból riasztja az embereket. Ez a kép az európai táborban ábrázolja, hajnali tevékenysége közepette.

De a torontói jubileumi táborban is kitett magáért. Illetve nem a táborban. Ennek a lapnak a szerkesztője — és a naponta megjelenő tábori Híradó is, — egy oronoi motelben húzta meg magát, hogy kipihenhesse magát. Hasonló szándékkal tartózkodott ott — éjjelente — Gábor bá is, az ügyvezető elnök. Rossz sorsunk odavetette Kölle Gyurka bát is, aki szemmel láthatólag nélkülözte hajnali tevékenységét a táborban. Ehelyett Gábor bát zavarta fel minden reggel, mihelyt keletlen világosodni kezdett az égbolt.

Egyik éjjel, miközben indultunk a motel más és más oldalán levő szobánk felé, Gábor bá bősziútan beszélt arról, hogy Gyurka bá biztosan újra felzavarja. Pedig most különösen fáradt, szeretne egy kicsit tovább aludni. Hirtelen mentő ötlete támadt. Elővett egy nagy papírt és ilyenfélét írt rá: „Gyurka, ha felzavarsz, szörnyű bosszút állok rajtad! Ajánlom, maradj csendben és lábujjhegyen távozz a motel közeléből!”

Gábor bá bement a szobájába és én a papírt kívülről ügyesen becsíptettem az ajtóba, hogy jól látható legyen. Titokban örültem is, hogy engem ilyen veszély nem fenyeget; engem Gyurka nem szokott költőgetni, valahogy érdeklődési körön kívül maradtam. Hála Istennek! Én is nagyon fáradtnak éreztem magamat. Jóval éjfél után járt az idő, egyszerű lesz egy

kis reggeli alvás, úgy sincs semmi korai dolgom.

Arra riadtam fel, hogy valaki örülten veri az ablakomat. Tán-torogva rohantam oda, úgy éreztem, még semmit se aludtam. Szétrántottam a függönyt. Gyurka állt ott, Gábor bá írását odanyomta az ablakra és ezt ordította: — Nézd meg, így levelez velem az ügyv. elnök, ezt tedd bele az újságba...!

Kint még csak derengett. Legálább is nekem úgy tűnt. Gyurka kielégülten, kaján örömmel távozott.

Egyebet nem tehettem: két öklömet ráztam feléje.

Jubileum Venezuelában

A caracasi magyar cserkésztest 25 éves jubileumát ünnepli. Negyedszázad, szinte hihetetlen, hogy elrepült az idő. Az ünnepség már néhány hónappal ezelőtt, a jubileumi bálal kezdődött, ahol a 25 év előtti kisleányok, ma már édesanyák, ünnepi díszmagyarban jelentek meg. Ezután, szeptemberben jubileumi cserkész-vacsorát rendeztek a caracasi magyar házban, tervbe véve Gábor bá és csekélységem jelenlétét. Sajnos Gábor bá a repülőtársaság téves információja folytán lemaradt, magam azonban 15 évi távollét után viszontláttam a régi cserkészgárdát és szinte szavakkal nem is tudom kifejezni azt a meleg családi érzést, amely elfogott mikor egymás után borultak nyakamba az én régi csemetéim. Kacagtunk is sírtunk is az örömtől! Hát megismer még Pöttyi néni? — volt az állandó kérdés. Hogyne ismerném meg valamennyit, hiszen tíz év alatt szívemhez nőttem, mintha enyémek lennének. Repültek a kérdések. Van gyerek? Hány? Cserkész az is? Majd meglátod,ők is, mi is megyünk a táborba. Uram Isten, milyen csudálatosan szép: mamák és gyerekek együtt a táborban.

Hemzseg a campamento „Nora” gyermekektől, felnőttektől. Felkúszik a magyar zászló a trópusi estén, lobog-lobog és hirdeti, hogy az ifjúkoraiban elültetett cserkész-eszmék akkor időállók, ha azokat tovább viszi a következő nemzedék. Ime a szülő itt táborozik, mert benne él a régi cserkészmúlt? (őreg cs. órs: Raskayak) A gyerekek itt táborozik, mert látta a példát anyjától, apjától, hogy cserkésznek lenni érdekes, szép, nemes, és főképpen magyar.

Persze, hogy érdekes táborban lenni, különösen ha olyan naposztítunk van, aki becézó mániában szenved, mivel „hamikázás” után „csicsikálni” küld bennünket. A „csicsikálás” előtt azonban közös imára térünk be az őrsökhöz. Bemutatkoznak, s csak elamulok; ez Magdi leánya, ez a Hannáé, ez meg Alizé, ez Klárié, és így tovább. Lelki szemeim előtt megjelennek a régi táborok, amikor még

a mamák voltak ezeknek a helyén, s végtelen hála buzdul fel bennem: Köszönöm Istenem, hogy ezt megérhettem!

No de azért tábor a tábor, hogy tréfa is legyen elegendő. Hajnalban egy Árnycs. ajándékkal lepte meg az „őreg” őrsöt és az Árnycs. nak az Árnycs. meg bevarrja a nadrágszárait, összecseréli a fehérnemüket, sőt, uramfia, eltünteti egyesek pizsamáját is. De nappal komoly cserkészek vagyunk, vitázunk, tanulunk és — mi tagadás — játszunk is. No még dalolunk s ebben a nagyleány-őrs vezet, mert dalolva jönnek táborot nyitni, dalolva vonulnak el, olyanok ők, mint a reggeli légben a dalos pacsirták. Hát még a tábortüznél, hogy kitétek magukért. Nyerges Alizka „János vitéze” olyan pompás alkítás volt, hogy gurultunk a nevetéstől. A másik tag, meg hol nimfa volt, hol királyleány, hol meg boszorkány. Sokoldalú leányzó! No és az „őreg” Csacsaj Pistája sem volt megvetendő. Kár volt, hogy Gazsó Gábor túlnehéznek bizonyult a kitérésre, így lepedő mögött imitálni kellett ökelme tetejét. Nem szóltam még a fiúkról. Ők is szépen szerepeltek, fegyelmestek, rendesek, de azért egy kis adag lelkesedést még pumpálnak beléjük! Persze nekik nem áll a hátuk megett az „őreg” őrs, mint a leányoknál. Ott a Raskayak minden héten összegyűlnek, megvitatják a csapat problémáit, anyagi és erkölcsi hátteret biztosítanak s így bizony, könnyebb a csapatmunka. De nemcsak vitatnak dolgokat, hanem csinálnak is. A hétvégi magyar iskolát Raskay-őrsbeli vezeti, a magyar óvodát szintén és mindenütt ott vannak Judittal az élikön, ahol cserkész vonalon segíteni kell.

Kint jártam a magyar házban levő óvodában, ahol 16-20 magyar kisgyermek szaval, énekel, játszik — magyarul — spanyol nyelvű országban. Mindent összevetve csak azt tudom mondani, hogy a venezuelai magyar cserkészek olyanok, hogy illik rájuk Mécs László verse:

Pisztránglelkű Pajtás előre
A Forrás-álmú hegytetőre.”

Jó munkát!

Pöttyi néni

Cserkészotthon Buenos Airesben

„Még sokat kell küzdenünk, amíg a telekből otthon lesz. A legnehezebben azonban már túl vagyunk, talaj van a talpunk alatt...” Így írtuk 1965-ben, mint az EMESE Kulturális Egyesület alapító tagjai, a 39. sz. Magyarok

szükséges.

Most — alakulásunk 10. évfordulóján — örömmel újsághatjuk, hogy terveink valóraválnak és 1976 márciusában négy cs.csoport a 12.sz. Kinizsi Pál cs.cso. a 16.sz. Árpádházi Szt. László cs.cso.

Nagyasszonya lcs. vezetői és cserkészei. Azóta immár 10 év eltelt s közben bebizonyosodott, hogy nem csak talpunk alatt kell a talaj, hanem fejünk felett a tető is

a 39.sz. Magyarok Nagyasszonya lcs.cso. a 68.sz. Árpádházi Szent Piroksa lcs.cso. saját cserkész-otthonában kezdheti

Ifj. Pásztor László és Szarka Mártha Jane házasságot kötöttek (Fort Knox, Kentucky).

Az Emese Otthon első kapavágási ünnepélyén résztvevő cserkészek.

évi munkáját.

Leánykezek kezdték a tervet szöni, de szükséges volt hozzá a férfi kéz is. Így értünk el 1974 közepére amikor a Buenos Aires északi vidékén működő cserkész-csapatok elhatározták, hogy az EMESE idáig őrzött vagyonát csapatonként 5-5 millió régi argentin pesóval meggyarapítva, közös erőfeszítéssel megépítjük Cserkész Házunkat.

Május elsején gyűltünk össze, szülők és cserkészek, az első kapavágásra, il. ásonyomra. Most pedig már a földszint tető alá kerülését ünnepeltük egy nagy „asadó”-val a helyszínen: 300 személynek már

ez a hely is kicsinynek bizonyult.

Az eredményt aligha tudtuk volna elérni Zombory Pistabá fáradhatatlan, áldozatos munkája és vezetése nélkül. A fiú cs. csapatok lelkes tagjait ő irányította a munkákban. Neki és Papp Jenőnek ill. ügyes gazdálkodásuknak és előrelátásuknak köszönhetjük, hogy az EMESE készpénztartalékából, az ideai cserkész bál jövedelméből és a csapatok hozzájárulásából mostanáig építkezésünket fedezhettük, a napról-napra romló anyagi helyzet ellenére. Hiszen közben az építkezési anyag kb. 500%-al emelkedett! A további építkezéshez szükséges anyagi fedezetet telkünk eladása,

a már befolyt adományok és a még várható anyagi segítség képezi.

Tervünk részletesebb ismertetésére közölhetjük: A rendelkezésünkre bocsájtott telken két emeletes cserkészházat építünk. A földszinten ideiglenesen egy kb. 170 négyzetméteres nyitott nagy terem marad. Innét lépcső vezet az első emeletre – ahol már a külső falak fel vannak húzva, és ahol mind-egyik csapat egy nagy szobát kap két bejáratral. Így a szobák kettéoszthatók rajösszejöveletekre vagy tanulásra. Ugyanezen az emeleten lesz egy parancsnoki-iroda-cserkész-bolt-szoba is. A csapatok helyiségebe kandalló is kerül, őrsi tábornút és hangulat-keltés céljából.

A csapat szobák felett a második emeleten lesz a csapat raktár. Továbbá ide kerül a regös csoport raktára és iroda helyisége is.

Számokban az eddigi befektetésünk kb 30 millió régi- ill. 300.000 új argentin pesót tesz ki. Márciusig pedig további 50 millióval azaz 500.000 pesóval kell számolnunk. Ezzel természetesen csak a nyers épület készül el. Befejezésre, szobák berendezésére, és a ház fenntartására, karbantartására további anyagi áldozatra lesz szükségünk. De bízunk jötevőinkben, akik most is megmutatták, hogy ha összetartást és eredményt látnak, szívesen segítenek munkánkban.

A buenos airesi cserkészbálban Tollas Tibor költő szavalt.

Regös beszámoló Buenosból

Mint, mindenki tudja, az argentinai „Regös-csoport” kizárólag cserkésekből alakult. Minden egyes tagja valamelyik cserkész-csaphoz tartozik.

Elhatároztuk, hogy felélesztjük azt a magyar táncscoportot, ami hosszú évekkel ezelőtt működött, de melynek minden tagja még magyar földön született. Mostani csoportunk kb. 80%-a argentin földön látott napvilágot, de szeretnénk megmutatni úgy a világnak, mint keservesen megszenvedett szüleinknek, hogy még így is magyarok vagyunk. Minden szülő megérdemli, hogy megmutassuk nekik: nem hiába kuliztak értünk, saját vérük vagyunk.

Minden elnyomott népnek van itt Együttese, mindegyik szívvel-lélekkel megmutatta ősei érzését táncban kifejezve. Rajtunk volt a sor, amikor az öszön megrendeztük a „Nemzetközi népi táncbemutatót”. A siker minden elképzelésünket felülmúlta.

Közvetlen ezután ajánlatot kaptunk Buenos Aires egyik legnagyobb revue-színházától, hogy vegyünk részt a nemzetközi „népi ünnepélyen”, a „Colegio De La Salle”-ban rendezett ünnepségen.

Elsőnek mi szerepeltünk, a legifjabb magyarok: széktáncsal. Viharos volt a fogadtatás. (Megérdemelték). Ezután jött a Háromugrós, és a Felsőtárkányi páros tánc.

Szünet után a magyar kórus, Domonkos Páter vezényletével. És a végén újból mi következünk: pámatánc, székelly csizmatánc, báti tüvegés tánc. Végül arató jelenet. Követtek minket a skótok, ők nem olyan színesek, mint mi magyarok vagyunk. Az ukránokról mindenki tudja, hogy született akrobaták; falrengető sikerük volt. A lengyelek mind színekben, mind művészetben utólérhetetlenek.

Lovrics János Róbert, stj. regös titkár

Felső kép: az argentin cserkészbál-szépségkirálynő választás. A két alsó: a new yorki cserkészbál, a nyitópárok és a rendezőség.

C SERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai50
Cserkészkönyv I.	3.00
Cserkészkönyv II.	3.00
Cserkészkönyv III.	3.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	3.00
Kiscserkészek könyve I. (nyomás alatt)	
Kiscserkészek könyve II.	3.00
Kiscserkész vezetők kézikönyve	3.00
Őrsvezetői velemjáró	2.00
Őrsvezetők tanácsadója	2.00
„Kalocsa” (segédlet a regöstáborok anyagához)	3.00
„Ormánság” ” ” ”	3.00
„Sárköz” ” ” ”	3.00
„Palóc” ” ” ”	3.00
Különpróbák	2.00
Játékos és tábortüzi könyv	2.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”25

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	5.00
Kis Magyarok Második könyve	5.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Dr. Novy Ferenc: A magyar nemzet története	4.00
Balla Péter: A magyar népdal kis tükre	4.00
Volly István: Magyar karácsonyok	4.00

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly.
Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Faith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046

Európa: Padányi Erzsébet, Brüssel-
gasse 36/2/19 1160 Wien 16, Aust.

Kanada: Jámor Lajos, 3A, Leland
Ave., Toronto, Ont. M8Z 2X4

Argentina: Linquistné, Demkó An-
drea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.

Brazília: Piller Gedeonné, Rua das
Carpas 58, Sao Paulo 04648

Venezuela: c/o Creole Petroleum,
Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68

Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

Miss Margit DÓSA
11420 Headley Ave.
CLEVELAND, Ohio 44111

PRINTED MATTER

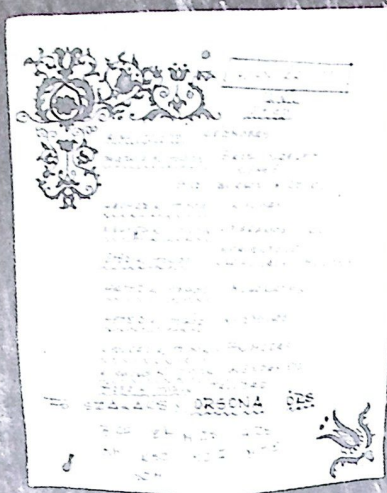
Address Correction Requested

MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXVII. (51.) ÉVFOLYAM

1976. 1-2. SZÁM

A jubileumi tábor Délamerikában
(Fent a sziget, a tábor színhelye.)

A láthatatlan ember hívei a fillmorei erdőben

Attila nevétől zengett a Sik Sándor Cserkészpark. Isten Ostorának megszemélyesítője, Tokay János dörgött és villámlott; a végén – meglepő fordulat! – nem a Tisza medrébe feküdt hármaskoporsóban, hanem elégett a máglyán. . .

Dehát rendezés kérdése az egész. Kicsire különben sem nézünk.

Az északamerikaiak 1976-os akadályversenyének a témája Gárdonyi Géza „A láthatatlan ember” című regénye volt és ennek megjelenítésére külön akadályversenyt rendeztek. A 10-12 éves fiúk parancsnoka Bálint Imre volt, a 12-14 éveseké Gregora Zsolt, a 14-18 éveseké Farkas Dezső.

Hasonlóan a lányoknál, – a legkisebbeket Montvai Jutka vezette, a következő korcsoportot Papp Zsuzsanna, a legnagyobb lányok parancsnoka Merényi Rita volt.

Ennyi korcsoportnak még az akadályok előkészítése sem volt egyszerű: megkezdtek pénteken és még másnap hajnalban is „simítottak rajta” egyet és mászt. Ezt, persze, a vezetők végezték.

Mire a cserkészek megérkeztek minden elkészült: kezdhették az előadást az erdő nagy szabadtéri színházában. Zászlófelvonáskor már csupa beöltözött szereplő gyülekezett: hunok, rómaiak, görögök és köztük Attila, Zéta, Emőke, Dzsidzia. . . Erre a napra elfelejtették a cserkészszöveget is, ehelyett félek hangzottak: „Eljen Attila”, aztán „Áldás-áldás”.

Aztán felgördült a függöny, mindenki már saját helyén állt; az izgalom nőttön-nőtt, ahogy óvatosan haladtak át az akadályokon. A szemfülességen volt a hangsúly. No, és a Gárdonyi-könyv ismeretén.

Attila (Tokay János bá) beszédet mondott a hun vezéreknél, de hát buzdításra nem is volt szükség, az őrsök, mint hun-családok mentek neki az akadályoknak. Bár nem voltak azok olyan könnyűek. Az egyes állomások ellenőrei szellemi és fizikai próbákkal várták a családokat.

A próbák ezek voltak: célbábás, rohampálya, elsősegély, csomózás és általános cserkészismeret. Elkerülhetetlen volt a Láthatatlan Ember ismerete is.

Pontozták a magyar beszédet, a (családi) összetartást, a lelkesedést, a téma átélését, az akadályok helyes vételét.

És a végén minden család elbúcsúzott Attilától, elégették a pajzsokat és magát Attilát is, az Isten Ostorát. Furcsa volna, ha újból találkoznánk Tokay János bával.

ÖTLETBÁNYÁSZAT A BUFFALOI TISZTIÉRTEKEZLETEN

Újból a piarista atyák buffaloi intézete látta vendégül az északamerikai cserkésztszikeket: az értekezleten közel százán vettek részt.

Riedl László, h. vezetőtszikt ismertette a konferencia programját, melynek főbb pontjait a próbarendszer, valamint a szülők és cserkésztest viszonyának megtárgyalása képezte. Dr. Ádám János S.J. imája után a M.Cs.Sz. elnöke, Dr. Némethy György nyitotta meg a tiszti gyűlést, majd Bodnár Gábor ügyv. elnök a 30 éves külföldi magyar cserkésztest fázisait elemezte. A cserkésztest – mint mondotta – első feladatát, a népi kultúra meghonosítását már megvalósította; második feladata, a magyar iskolázás is sikeresen működik. A harmadik feladat, a gyakorlati cserkésztest minőségi kiterjesztése és annak kerekén belül a teljes magyar kultúra átadása a cserkésztesteknek. A magyar cserkésztest két alappillére a Biblia és a magyar kultúra.

Ami szembetűnő volt: a sok fiatal arc. Ezek a cserkésztszikek úgy szólván mind a magyar határokon kívül születtek. Itt lettek a magyar cserkésztest és benne a magyar kultúra fáklyavívói.

A másik jellegzetesség: ezúttal nem előadások voltak csupán, ha-

nem az értekezlet kisebb csoportokba töredezett és közvetlen beszélgetésekben egymás ötleteit szondázták: hogy lehetne a magyar cserkésztestet gyakorlatilag még elevenebbé tenni?

Tehát a cserkésztestmunkán volt a hangsúly. Így eltért az előző évek tisztiértekezleteitől, amikor a magyar iskolák szervezése és a népi kultúra szolgálata képezte a legfőbb gondot. Mostmár mindkettő jó kerékvágásban halad, tehát a jelző így alakult: vissza a cserkésztesthez, ezt a munkát kell sebesebben forgásra ösztökélni.

Mint egyik cserkésztszikt mondta: „Buffalóban sok-sok értékes ötletet bányásztunk egymástól. Így például próbázattal rendszerünk „korszerűsítésére” vonatkozólag. Arról beszélgettünk: mi ebben a rendszerben az avult; hol szorul reformokra? Rendkívül hasznos volt az egész.”

A fiatal tszikek és segédtszikek hat csoportra osztva tárgyalták meg a cserkésztest próbaanyag alkalmazását és az élményszerű próbázást. A Táborverő, Honkereső és Honfoglaló próbákör Brenner György, Gregora Zsolt, ifj. Riedl László,

(Folyt. 11. oldalon)

VERECKE HÍRES ÚTJÁN

(Adelaide)

Kezdjük talán hátulról: az ausztráliai jubi-tábor a nagy és kis ezermesterek vetélkedő helye volt; a találékonyság kis manója nemcsak a fülek mögött motoszkált, – nekiesett mindenki a szépitésnek, fűrésznak, faragásnak, kopácsolásnak és születtek belőle díszes táborok vagy háztárszaktarók, asztalok, mosdók, törülköző szárítók, csajkatarók és más eféle csodálatos dolgok, velük együtt otthonias hangulat lopakodott be. Olyannyira, hogy még a kiscserkészek sem sóvárogtak a szülői otthonért. A krónika szerint egyetlen kiscserkész akadt, aki nem titkolta, haza szeretne menni, mire kapott egy só-pirulát. Só-várgásra sópirulát. Ez rendbehozta.

A MCs nem akarna szorgalomból sortrendet állítani: hol dolgoztak legtöbbet a jubi-tábor szépitése körül. Ezt a babért talán hagyjuk a kanadaiaknak: ők az erdőirtásnál kezdtek és rövid idő alatt hihetetlen munkát, pénzt – no, és lelkesedést! – öltek bele, hogy ezer cserkésznek lakhatóvá varázsolják. De Adelaide-ben is sokat dolgoztak, ennyit mások sértegetése nélkül is elmondhatunk.

A cserkészterületekben tavaly volt a jubileumi év, kivéve Délamerikát és Ausztráliát. Az éghajlat az oka Délamerikában is, de különösen Ausztráliában a klíma miatt más az egész menetrend, máskor van a nyári iskolaszünet és így tovább. Január afelé, mint Európában és Északamerikában az augusztus. Dehát, Istenem, „kicsire” nem nézünk.

Dél ausztrália állam fővárosa, Adelaide közvetlen közelében, a hegyes-völgyes Woodhouse ausztrál cserkészparkban volt a jubileumi tábor, mely erre az alkalomra a Verecke nevet kapta.

Megelőzően a Harmadik Magyar Találkozó színhelye volt. Ennek a keretében ugyanis, táncsoportok szerepeltek és ezeknek tagjai nagyrészt cserkészek voltak. Erre a találkozóra érkeztek – nagy távolságból a szülők, gyermekekkel és

aztán vendégek maradtak a tábor idején is.

A naponta megjelenő Vereckei Híradó így írta le:

„Gyönyörű hegyes-dombos úton jutunk a Woodhouse cserkészparkba; ráfordulunk a Vereckei útra, – jobb oldalán a Kunszállás, a családi tábor, bal oldalán a jubileumi tábor bejárata. A díszkapun felirat: 1976 – Verecke – Adelaide. Két oldalt aranyozott cserkészszillemi ugrásra ágaskodó mesebeli csodaszarvas.

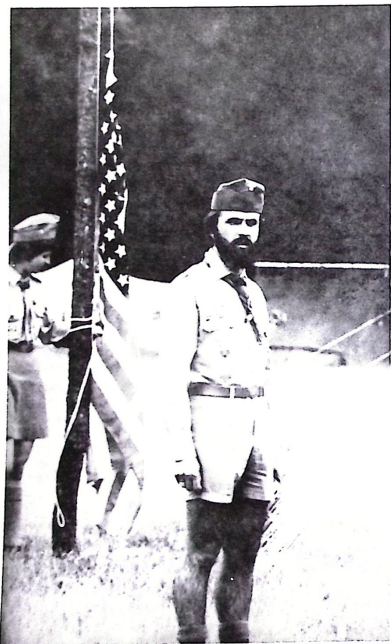
A kapun túl: a Hadak Útja. Jobbról a táboritkárság sátra és a cserkészbolt, balra a táborbiztonsági szolgálat laktanyája, mellette hősi emlékmű. Az utóbbi hatalmas rönkfából készült kereszt, rajta két évszám: 1914–1976. Tovább az egészségügyi sátor, a Csonttörő, ahogy a felirat jelzi. A fák közt látszik a Gyulák Köve, ez a tanácsközhely.

Közvetlenül a Hadak Útja mellett van a Táboritörzs: a legmagasabb pont a fiú- és a leányaltábor közt. Lófarkas horka és vezéri jelvények a parancsnokság sátrai előtt. Itt székel a vk-főnök, a táborbiz-

tonság parancsnoksága, a sajtó, a regös műhely, a műszaki alakulat is itt kapott helyet. Az altábor parancsnokának a szállása a Tamás bátya kunyhója nevet kapta. Ott van a parancsnokság is.

A táboritörzstől keletre helyezkednek el a fiú-altáborok. Első a Torockó, bejárata rönkfából készült székel kapu; csukható. Mellette harangláb, harang is van rajta. Tavaly „felszentelt” kék és sárga sátrakban tanyáznak a 30. sz. Körösi Csoma Sándor csapat tagjai.

A Kalotaszeg altábor az 54. sz. Hunor és Magyar csapaté; nekik hatalmas, több emelet magas tornyuk van, négy fiók-toronyval, amilyen Kalotaszegen a körösfői. A Bagoly-örs bambuszerkítését sokan megcsodálták.

A harmadik, az 53-as sz. Hunyadi János csapat; Ormánságot képviselik. Két kapujuk is van, az egyik erdélyi, a másik ormánsági kerek kapu. Saját készítésű vízűtőjük is van.

A helybeli 51. sz. Munkácsy Mihály csapat kapuján a magyar címer: két oldalt kopjafák. Építettek egy őrtornyot is, hogy a környéket figyeljék. (Reméljük, nem a lányokat lesték!) Ez volt a Hajdúság.

Mellettük a lankás részen terült el a Díszter, a táborfű és a gyülekező színhelye, bemutatókra alkalmas pódiummal. Ez egyúttal a válaszfal is volt a fiú- és a lányaltáborok közt. Itt van a pirosra festett postaláda is. A Díszteren öt zászló: középen az ausztrál, két oldalt a magyar és egy amerikai is (Gábor bá tiszteletére); az egyik szélén a jubileumi zászló, a másikon egy eredeti, még a harmincas évekből származó otthoni rajzászló. A középső zászlórúd tövében a felnagyított jubileumi jelvény: piros címerpajzs a fehér kettős kereszttel, benne zöld cserkészliliom. Felirata: Jubileumi tábor 1945–1975.

A lányaltábor is díszes. A 65. sz. csapat a Matyó-földet jelképezi. A bejáratnál gémeskút. A Sárköz altábor a 69-es helyi leánycsapat helye. Mondhatni „élethűen” rendezték be. A kapút sárközi mintákkal festették, tövében sás „nő”. Ott van a „bukor-zsák” és a „csukahorog”, no, meg a híres bogrács a szolga-fán; ebben készül a halászlé. Az öt sátor (öt örs) falvakat képvisel: Öcsény, Decs, Sárpilis, Alsónyék és Bába. Kiállították az embernagyságú sárközi babát is.

A Palóc altábor gondozója a 66. sz. Papváry Elemérné leánycsapat. Bejáratuk a hevesi Csörsz-kunyhó mása, mellette palócruhás baba. Külön zászlórúdjuk is van, a magyar zászló leng rajta. Odébb a 63. sz. Tormay Cecil leánycsapat – táboruk Kalocsa.

A sydneyi táborelőkészítők csirkét akartak enni vacsorára, de...

Alul: A woodhousei ősember Torzonborz szakállánál csak a cserkészsége szeretete és munkabírása nagyobb. Ritka példány, kiveszőben van.

(Vereckei Híradó)

